

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1922

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 139

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 2943 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινῶν νόμων.	1
Νόμος 2944 περὶ συστάσεως νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.	2
Νόμος 2946 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2191 «περὶ Ἀνωτάτης Σχολῆς Σπουδῶν».	3
Νόμος 2958 περὶ συστάσεως ἐιδικοῦ Ταμείου διὰ τὴν κατασκευὴν μονίμων ὁδοστρωμάτων εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων.	4
Νόμος 2969 περὶ αὐξήσεως τῆς διὰ τοῦ νόμου 2254 ἐγκριθείσης δαπάνης δι' ἀπαρατήτους καὶ ἐπείγουσας μεταρρυθμίσεις καὶ συμπληρώσεις τοῦ κτιρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 215,000.	5
Νόμος 2975 περὶ συστάσεως Οἰκονομικῆς Ἐφορείας καὶ Ταμείου ἐν Γουμέντζῃ τῆς Μακεδονίας.	6
Νόμος 2977 περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεως πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐκ Καυκάσου προσφύγων.	7
Νόμος 2980 περὶ τροποποιήσεως τῆς 4 παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 30 τοῦ νόμου 462 «περὶ στρατιωτικῶν μηχανικῶν καὶ ὑπαυλικῶν».	8
Νόμος 2998 περὶ τροποποιήσεως καὶ προσθήκης διατάξεων ἐν τοῖς νόμοις τῶν Τ. Τ. Τ.	9

Βασιλικά Διατάγματα

Περὶ συνθέσεως καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Ἀνωτέρου καὶ Κατωτέρου Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.	10
Περὶ ἐγκρίσεως τελέσεως ἀγορᾶς ἐν τῷ Περάματι Μυλοποτάμου εἰς θέσιν «Πλατεία Περάματος».	11
Περὶ αὐξήσεως τῶν ἐν ἰσχύϊ τιμολογίων τῆς Ἑταιρείας τῶν τήμων εἰς θέσιν «Πλατεία Περάματος».	11
Περὶ αὐξήσεως τιμῆς τῶν πολιτικῶν εἰσιτηρίων τῶν τροχιοδρόμων Θεσσαλονίκης.	13

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινῶν νόμων.

Νόμος 2943

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψηφίσαντο ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Αῤῥθρῷ Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον 1.

Α') Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΑΔΔ' «περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν κλπ.» μετὰ τὰς λέξεις ἐπιχειρήσεων

προστίθενται αἱ λέξεις «ναυπηγείων, χημικῶν ἐργαστηρίων, ἀποθηκῶν, ἐργασιῶν φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ὑπαίθριων ἐργασιῶν κατασκευῆς καὶ ἐπισκευῆς οἰωνδῆποτε ἔργων, θεάτρων, καὶ ἐγκαταστάσεων παντὸς εἶδους δημοσίων θεαμάτων, γραφείων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν». Μετὰ δὲ τὰς λέξεις «τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐργαζομένους» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τοὺς περιοίκους».

Β') Τὸ ἄρθρον 6 παράγρ. 3 καὶ 5 τοῦ νόμου 2193 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«3) Πᾶς ἐργοδότης καὶ πᾶς διευθυντής, διαχειριστής, ἰδιοκτήτης, τεχνίτης, ἐργάτης ἢ ἐργάτρια ἐπιχειρήσεως, ἢ ἐπαγγέλματος παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΑΔΔ' καὶ τῶν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ Β. διαταγμάτων καὶ ἐιδικῶν κανονισμῶν τιμωρεῖται, ἂν δὲν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς αὐστηροτέρων διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ νόμου, διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 300 μέχρι 3000 καὶ μὲ φυλάκισιν μέχρις ἐξ μηνῶν. Ἡ χρηματικὴ αὕτη ποινὴ πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακεκριμένων παραβάσεων ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργατῶν ἐπὶ κινδύνῳ ἢ εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ παράβασις, μὴ δυναμένη ὅμως νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰς 10000 δραχμῶν. Τὸ δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει δύναται νὰ ἐπιδικάσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ χρηματικὴν κηροποίησιν τοῦ παθόντος ἀπὸ δραχμῶν 100 μέχρι 1000 ἀσχέτως τῆς ζημίας, ἣν οὗτος ὑπέστη, ὡς ἐπίσης νὰ διατάσῃ τὸ κλείσιμον τοῦ ἐργοστασίου, ἐργαστηρίου, ἀποθήκης ἢ καταστήματος ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν πληροῖ τὴν ὁρὴν τῶν νομικῶν διατάξεων καὶ κανονισμῶν «περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν» καὶ ὑπάρχει περὶ τούτου ἑκθεσις τοῦ Ὑγειοτεχνικοῦ Συμβουλίου. Ἀπαγγελλομένου τοῦ τοιοῦτου κλεισίματος κατὰ τὰ ἀνωτέρω, δημιουργεῖται, τούτῳ καὶ μόνῳ τῷ λόγῳ, ὑπὲρ τοῦ ἐκμισθωτοῦ λήξις τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως συνεπάγουσα τὸ δικαίωμα πρὸς ἐξώσιν καὶ ἰσχύοντος ἔτι ἐνοκιοστασίου.

Οἱ τεχνικοὶ διευθύνται ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀνυπερθέτως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐξακολουθητικῶς δὲ κατόπιν ἐντὸς ἐκάστης ἐφεξῆς ἐξαμηνίας ἀναφέρουσιν ἐγγράφως εἰς τὴν Ἐπιθεωρησὶν Ἐργασίας τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ κανονισμοὺς κατὰστασιν ἐν γένει τῆς λειτουργίας τῶν ἄνω ἐπιχειρήσεων καὶ τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν ἐλλείψεων ληπτέα μέτρα.

Οἱ τεχνικοὶ διευθύνται ἐφ' ὅσον, κατὰ τὰ εἰρημένα, ὑπέβαν εἰληκρινεῖς ἐκθέσεις ἀπαλλάσσονται τῆς ποινικῆς διώξεως.

Οἱ γενικοὶ διευθύνται ἢ ἰδιοκτῆται ἀπαλλάσσονται τῆς ποινικῆς διώξεως, ἐφ' ὅσον ἔχουσι τεχνικὸν διευθυντὴν τῆς ἐπιχειρήσεως, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν ἢ διαταγὴν τοῦ ὁποίου διατελεῖ τὸ ἐργαζόμενον προσωπικόν καὶ ἐφ' ὅσον ἐξετέλεσαν ἐγκαίρως τὰ παρ' αὐτοῦ ἡτο: ὑπὸ τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἐργασίας ὑποδειχθέντα μέτρα.

Ἐν ὑποτροπῇ λαβούσῃ χώραν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς καταδίκης πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω ποινὴ διπλασιάζονται.

Αἱ ἄνω παραβάσεις διώκονται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, δικαζόμεναι ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας.

Ἀναστολή ἢ μετατροπὴ ποινῆς, ὡς καὶ ἀνακοπὴ καὶ ἔφεσις δὲν ἐπιτρέπονται ἐν προκειμένῳ.

Ὅσαυτις ἐπὶ τῶν τοιούτων παραβάσεων ὑπάρχει μὴνυσις τοῦ ἄρμοδιου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Ἐπόπτου Ἑργασίας, ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑποβάλλει εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ὑπεθέσεως εἰς τὸ Πλημμελειολογίον ἀποστολὴν κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον αὐτοῦ μεθ' ἡμέρας 20 ἀπὸ τῆς δημοσίευσής τῆς ἀνάκλητικῆς ἀποφάσεως.

4) Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Γρ.ΔΔ' νόμου ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «Ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἀστυάτρου» καὶ τίθενται αἱ λέξεις «Τὸ Σώμα Ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας», προστίθεται δὲ καὶ δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

Αἱ εἰδικαὶ ἀρχαὶ αἱ ἐπιφορτισμέναι τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου, διακαυχῶνται, ὅταν κρίνεται τούτο ἀναγκαῖον, νὰ προβαίνωσιν εἰς ἐξέτασιν τῆς ὑγείας τοῦ ἐργαζομένου προσωπικοῦ πρὸς τὴν ἀνάγκην ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργασιῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ μολυσματικῶν καὶ ἄλλων νόσων.

Ἡ ἱατρικὴ ἐξέτασις τῶν ἐργαζομένων ἀνατίθεται παρὰ τοῦ Προϊσταμένου Ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς εἰδικὰς ἱατρικὰς. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἀναγράφεται κατ' ἑτος πίσωσις ἐν δραχμ. δώδεκα χιλιάδων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἱατρῶν, ἥτις κανονίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

1) Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ΔΚΘ' νόμου μετὰ τὴν παράγρ. 5 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω: Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις νεαρῶν προσώπων μὴ συμπληρωσάντων τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐὰν δὲν ὦσιν ἐφωδιασμένα μὲ πιστοποιητικόν, ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ἔχουσι συμπληρώσει τὴν στοιχειώδη αὐτῶν ἐκπαίδευσιν.

2) Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου ΔΚΘ' ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν νόμον 1896 ἄρθρα 1, 2 καὶ τὸν νόμον 2198 ἄρθρον 7 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Ἡ ἐπιβολὴ καὶ ἐκτέλεσις τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου ὡς καὶ τῶν λοιπῶν προστατευτικῶν τῶν ἐργαζομένων νόμων πλὴν τῶν κανονιζόντων τὴν ἐν τοῖς μεταλλεῖσι, λατομείαις, ὀρυχείοις καὶ τοῖς σιδηροδρόμοις ἐργασίαν ἀνατίθεται εἰς τὸ εἰδικόν σῶμα Ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας ὑπαγόμενον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Διευθύνειν Ἑργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουν ὑπάλληλοι τούτου εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς.

Τὸ σῶμα Ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν, δύο ἐπιθεωρητὰς α' ἢ β' τάξεως, 8 ἐπόπτας α' ἢ β' τάξεως καὶ 3 ἐποπτείας.

Ἐπόπτης ἢ ἐπόπτρια α' ἢ β' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως.

Ὁ ἐπόπτης ἢ ἐπόπτρια α' τάξεως δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰρηγητοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκθεσιν τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ.

3) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου ΔΚΘ' καταργεῖται.

4) Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Ἐπόπτης καὶ Ἐπόπτρια β' τάξεως διορίζεται κατόπιν διαγωνισμοῦ, κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματα λεπτομερῶς ὁριζόμενα, ὁ κατεχόμενος πτυχίον πολυτεχνικῆς σχολῆς ἀνωτέρας, ἢ μέσης ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἱστορίας ἢ δίπλωμα φυσικῶν ἐπιστημῶν Πανεπιστημίου, ἢ ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ πενταετῆς ὑπηρεσίαν παρ' ἀνεγνωρισμένῳ βιομηχανικῷ καταστήματι ἢ βιομηχανικῇ τεχνικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἡλικίαν μέχρι 40 ἐτῶν.

Αἱ ἐπόπτρια ἀκαλλάσσονται τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας.

5) Ἡ παράγραφος 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καταργεῖται.

6) Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ νόμου 1577 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τοῦ σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας ἀρμολογεῖται κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν καὶ ἀκολουθεῖ τὴν κατὰ τὰς τῶν τεχνικῶν τριούτων τῆς Διευθύνσεως Δημόσιων Ἑργῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἀντιστοιχοῦντος τοῦ μὲν Προϊσταμένου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν. Τῶν ἐπιθεωρητῶν Ἑργασίας α' ἢ β' τάξεως πρὸς τοὺς νομομηχανικούς α' ἢ β' τάξεως. Τῶν εἰρηγητῶν καὶ ἐποπτῶν πρὸς τοὺς μηχανικούς α' ἢ β' τάξεως.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ σώματος τὸ δι' ὑπηρεσίαν ἀπομακρυνόμενον τῆς ἑδρας του παρέχονται ὡς ἀποζημιώσεις πορείας αἱ δυνάμει τῶν καίμενων νόμων παρεχόμεναι εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Δημοσίων Ἑργῶν καὶ σιδηροδρόμων.

Δι' ἐξόδα κινήσεως ἐντὸς τῆς ἑδρας των χορηγοῦνται κατὰ μῆνα δι' ἐτησίας πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἑργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας ἐπιθεωρητὰς μὲν μέχρι δραχμ. 150, εἰς τοὺς ἐπόπτας δὲ καὶ ἐποπτείας μέχρις 75 δραχμῶν.

Οἱ ἐπιθεωρηταί, ἐπόπται καὶ ἐποπτεία δικαιούνται δωρεὰν εἰσιτηρίων εἰς τοὺς κρατικοὺς σιδηροδρόμους ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν, καὶ δι' ὅλας τὰς περιφέρειάς ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ ἀντικαταστάτης τούτου ἀρχαιότερος τῶν ἐπιθεωρητῶν.

7) Τὸ ἄρθρον 1 παράγραφος 12 ἐδάφιον 5 περιόδου β' τοῦ νόμου 780 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας, τὰ καθήκοντα, δικαιώματα καὶ ἀναπληρώσεις τοῦ προσωπικοῦ, αἱ ἑδραὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ ἐποπτῶν καὶ αἱ σχέσεις πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ἑργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας κανονίζονται διὰ Β. διατάγματος.

Αἱ παραγωγαὶ εἰς τὸ σῶμα Ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 2494.

8) Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2193 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Τὰ ἱατρικὰ καὶ φαρμακευτικὰ ἐξόδα ὡς καὶ τὰ ἐξόδα νοσηλείας κανονίζονται καὶ πληρώνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ τιμολογίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ συγὶ πέραν τῶν 2 ἐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ προσωπικὸν Ἐπιθ. Ἑργασίας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας διατάξεων τῶν Νόμων δύναται νὰ προβῇ εἰς ἄμμεσον ἀποβολὴν ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν παρανόμως σσχολουμένων προσώπων.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΔΚΣ' νόμου μετὰ τὰς λέξεις «τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια» προστίθενται αἱ λέξεις «βιοτεχνικὰ ἐργαστήρια».

2. Τὸ ἄρθρον 1, παράγραφος 1, ἐδάφιον 1 τοῦ νόμου 780 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΔΚΣ' τοῦ 1912 περὶ τῶν ὅρων ἰδρύσεως βιομηχανικῶν ἐργαστηρίων, οὕτως τὸ 2ον ἄρθρον ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω.

Εἰς τὰ μέλη τοῦ Ὑγειονομ. Συμβουλίου παρέχεται ἀμοιβὴ δραχμῶν 25 κατὰ συνεδρίαν, εἰς δὲ τὸν γραμματέα δραχμῶν 50 κατὰ μῆνα, εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Αἱ ἀπὸ τῆς ἀδείας ἐγκαταστάσεως βιομηχανικῶν καταστημάτων συνοδεύονται ἀπὸ γραμματίον καταθέσεως εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον δραχμῶν 100—400, αἱ δὲ τῶν ἀποθηκῶν, βιοτεχνικῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐπαγγελματιῶν ἀπὸ γραμματίον καταθέσεως δραχμῶν 25 μέχρι 200.

Τὰς κατηγορίας κατατάξεως ὡς καὶ τὸ πρὸς τὸ καταβλητέον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὁρίζει τὸ Ὑγειοτεχνικὸν Συμβούλιον, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐγκαταστάσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 1976 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: Παρὰ τῇ Διεύθυνσιν Ἑργασίας καὶ Κοιν. Προνοίας τοῦ

Υπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας συνιστάται Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Ἑργασίας σκοπὸν ἔχον τὴν γνωμοδότησιν ἐπὶ παντὶς ζητημάτων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Ὑπουργὸς ζητεῖ τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποῖων κατὰ τὴν κατεστην νομοθεσίαν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἑργασίας, ὅστινος θεωρεῖται ἄρτιον.

Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Ἑργασίας συνεδριάζει ἐπὶ τῇ πρόκλησει τοῦ Προέδρου, σύγκαιτα δὲ ἐξ ἑνῆς τοῦ πολὺ μελῶν, αὐτὰ ὁρίζονται διὰ Β. Δ. εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους, καὶ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 5 τοῦλάχιστον μελῶν. Τὸ Συμβούλιον προεδρεύει ὁ Διευθυντὴς Ἑργασίας καὶ Κοιν. Πρόνοιας ἢ τοῦτου ἀπόντος ἢ κωλυμένου ὁ τμηματάρχης τῆς Ἑργασίας. Χρέη γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖται ἐξ τῶν γραμματέων τῆς Διευθύνσεως Ἑργασίας καὶ Κοιν. Πρόνοιας.

Ἐκάστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου λαμβάνει ὡς ἀποζημιώσιν δρασ. 25 δι' ἐκάστην συνεδρίαν, ὁ δὲ γραμματεὺς δρασμὰς 80 μηνιαίως.

Διὰ Β. Δ. κανονισθῇσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὸ ἄρθρον 39 ἐδάφ. Α' παράγρ. 3 τοῦ νόμου 1577 ἀπὲρ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας νόμων μετὰ τὰς λέξεις «τὸ προσωπικὸν τοῦ Τμήματος Ἑργασίας ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως» προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι :

«Δυναμένον μετὰ πενταετὴ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῷ Τμήματι Ἑργασίας νὰ διορισθῇ μετὰ συμφώνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Ἑργασίας ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1914 Β. Δ. περὶ ἀναδημοσιεύσεως εἰς ἐν ἑνιαῖον κείμενον τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς Ἀναπαύσεως ἀντικαθίσταται διὰ τὸ ἐξῆς :

«Τὰ τῆς ἀργίας τῶν κορυφαίων κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ἰδίου διατάγματος ἡμέρας ὁρισθῇσονται διὰ Β. διατάγματος, ἐφ' ὧς ἐκδοθῇσιν.»

Ἄρθρον 7.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κανονισθῇσονται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῇτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Α. Κ. Ροῦφος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Γούναρης

(2)

Περὶ ουσιάσεως νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Νόμος 2944

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας συνιστάται : 1) νομοπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν μὴ υπερβαίνοντων τὰ ἑξὶ πρὸς κατάρτισιν δικαστικῶν κωδίκων περιλαμβανόντων ἐν ἡ πλείονα τμήματα τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ δικαίου ἢ ἐνὸς ἐνιαυτοῦ κώδικος τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ δικαίου, καὶ 2) νομοπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν μὴ υπερβαίνοντων τὰ πέντε πρὸς κατάρτισιν δικαστικῶν κωδίκων περιλαμβανόντων σχέδια κώδικος χρηματιστηριακοῦ, ασφαλιστικοῦ καὶ βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας. Ἐκάστη Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει Πρόεδρον καὶ Γενικὸν γραμματέα.

Ἄρθρον 2.

1) Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δύναται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἀνασυγκροτηθῇ ἡ ἡδὴ ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ νόμου 816 συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ καὶ νὰ συγκροτηθῇ ἡ ἀφορῶσα τοὺς κώδικας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας Ἐπιτροπὴ.

2) Ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως μέλους μετὰ τὴν ἀνασυγκροτήσιν τοῦ Ἐπιτροπῶν ἢ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνω προθεσμίας τὰ λοιπὰ μέλη πρότείνουσι δι' ἐκάστην θέσιν τρεῖς υποψηφίους, ἐξ ὧν διορίζεται εἰς διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

3) Ὡς γραμματεὺς τῆς μὲν Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναυτικοῦ δικαίου διορίζεται λιμενικὸς αξιωματικὸς ἐκ τῶν ἐχόντων δίπλωμα νομικῆς ἢ εἰσηγητῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ συμφώνον γνώμῃ τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς δὲ Ἐπιτροπῆς τῶν κωδίκων βιομηχανίας εἰς ἐκ τῶν γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ συμφώνον γνώμῃ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

1) Διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς ἐργασίαν τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ναυτικῶν Κωδίκων ὁρίζεται ἀποζημιώσις δρασμῶν μέχρι 6000 δι' ἑκάστον μέλος καὶ μέχρι 4000 διὰ τὸν γραμματέα πρὸς συμπληρώσιν ὁλοκληρώου τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1923. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἑξ ἑτι μηνῶν.

2) Διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς ἐργασίαν τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Κωδίκων ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας ὁρίζεται ἀποζημιώσις δρασμῶν μέχρι 4000 δι' ἑκάστον μέλος καὶ μέχρι 2000 διὰ τὸν γραμματέα πρὸς συμπληρώσιν ὁλοκληρώου τῶν προαναφερθέντων τριῶν κωδίκων μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1923. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἑξ ἑτι μηνῶν.

3) Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἀμοιβαὶ τῶν μελῶν διπλασιάζονται διὰ τοὺς εἰσηγητὰς καὶ διὰ τὰ μέλη τὰ ἐκτελούντα χρέη Γενικοῦ Γραμματέως.

4) Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἀμοιβαὶ καταβάλλονται

ται και τμηματικῶς ἀναλόγως τῆς συντελουμένης ἐργασίας, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως συστήσῃ Ἐπιτροπὰς ἐξ ὧν ἤθελεν ἐγκρίνει ἐκάστην μελῶν ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων, πρὸς σύνταξιν δικαστικῶν κωδίκων σχετικῶν πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ πρὸς κωδικοποίησιν τῶν ὑφισταμένων νόμων καὶ διαταγμάτων. Ἡ ὀλικὴ ἀποζημίωσις τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῶν ὀρίζεται ἐφ' ἑκάστου εἰς δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύθῃ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός

Α. Κ. Ροῦφος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Δ. Γούναρης

(3)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2191 περὶ Ἀνωτάτης Σχολῆς Σπουδῶν.

Νόμος 2946

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσαντες

Ἄρθρον 1.

Διὰ Β. Διατάγματος διορίζονται τακτικοὶ καθηγηταὶ οἱ ὡς τοιοῦτοι προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 2191.

Καθίστανται αὐτοδικαίως τακτικοὶ καθηγηταὶ οἱ μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. διορισθέντες καθηγηταὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἑμπορικῶν Σπουδῶν.

Οἱ διατελοῦντες τακτικοὶ καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων καὶ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ οἱ διατελέσαντες τοιοῦτοι, προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, διορίζονται τακτικοὶ καθηγηταί.

Οἱ πρὸ τῆς 30ῆς Ἰουνίου ἐ. ἔ. προταθέντες ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου ὡς καθηγηταὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς, ἂν μὲν εἴνε διαρισμένοι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, γίνονται αὐτοδικαίως ἐκτακτοὶ καθηγηταί, πλὴν ἂν διετέλεσαν καθηγηταὶ τακτικοὶ τῶν Πανεπιστημίων ἢ τοῦ Πολυτεχνείου, μετὰ ψήφισιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, ὅτε αὐτοδικαίως γίνονται τακτικοὶ καθηγηταί. Ἄν δὲ οὗτοι δὲν ἔχουσιν εἰσέτι διορισθῇ, διορίζονται συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάκρισιν, ὡς ἐκτακτοὶ ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει καὶ ὡς τακτικοὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Διδακτικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ὑπὸ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν. Ἡ ἀπαρτίς τοῦ Συμβουλίου καταρτίζεται ὅταν οἱ παρόντες εἴνε πλείους τῶν ἀπόντων.

Οἱ ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ δύναται νὰ προσκαλοῦνται εἰς τὰς συνεδριάσεις ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῇ αἰτήσει δύο τακτικῶν καθηγητῶν, συζητούντες ἐπὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων ἄνευ ψήφου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ μισθοὶ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ὀρίζονται εἰς τὸ τρίτον τοῦ ἐκάστοτε μισθοῦ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἄνευ τῶν παρεχομένων αὐτοῖς ἐπιδουλείων, ὅταν ἡ διδασκαλία, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἑμπορικῶν Σπουδῶν, δὲν υπερβαίνει τὰς δύο ὥρας ἐβδομαδιαίως καὶ εἰς τὸ ἥμισυ, ὅταν αὕτη δὲν υπερβαίνει τὰς 5 ὥρας.

Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν ὡς τακτικῶν καθηγητῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσι δημοσίων ὑπαλλήλων, ὀρίζεται εἰς τὸ πέμπτον τοῦ ἐκάστοτε μισθοῦ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἄνευ τῶν παρεχομένων αὐτοῖς ἐπιδουλείων, ὅταν ἡ διδασκαλία δὲν υπερβαίνει τὰς δύο ὥρας καὶ εἰς τὸ ἕν τρίτον ὅταν δὲν υπερβαίνει τὰς πέντε.

Οἱ ἐπὶ ἐπιμίσθῳ διοριζόμενοι τακτικοὶ καθηγηταί, ἀποχωροῦντες ὅποσδήποτε τῆς θέσεως αὐτῶν, ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων, γίνονται αὐτοδικαίως τακτικοὶ ἐπὶ μισθῷ καθηγηταὶ μισθοδοτούμενοι συμφώνως πρὸς τὰς διακρίσεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὅτε ἐπὶ μισθῷ καὶ οἱ ἐπὶ ἐπιμίσθῳ τακτικοὶ καθηγηταὶ λαμβάνουσιν ὡς ἐπιμίσθιον δραχμὰς 150 διὰ πᾶσαν προστιθεμένην πρὸς διδασκαλίαν ἐβδομαδιαίαν ὥραν. Κατὰ πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου ἡτιολογημένην, ἡ μετὰ προηγουμένην ὁμόφωνον γνωμοδότησιν αὐτοῦ προκαλουμένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ λαμβανομένην διὰ πλειονοψηφίας τῶν 2/3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν δύναται ὁ τακτικὸς καθηγητὴς ἐπὶ μισθῷ νὰ λάβῃ ὀλικήν τὸν ἐκάστοτε μισθὸν ὡς καὶ τὰ ἐπιδόματα τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ὡς ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ προτεινόμενοι ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ θητεία δύο ἐτῶν παρατεταμένη μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς θητείας των. Ἡ θητεία δύναται ν' ἀνανεωθῇ καὶ ἐξ ἑξῆς πρὸ τῆς λήξεως αὐτῆς κατὰ πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Διδακτικὸν Συμβούλιον καὶ ἐξ ἑξῆς πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας δύναται νὰ προτείνῃ διὰ πλειονοψηφίας τῶν 2/3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸν διορισμὸν τοῦ ἐκτάκτου εἰς τακτικόν.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἔχουσι τὸν ἐκάστοτε βαθμὸν καὶ μισθόν, ὑποκείμενον εἰς σύνταξιν καὶ τὰ ἐπιδόματα τμηματάρχου α' τάξεως. Ὁ μισθὸς καὶ τὰ ἐπιδόματα τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ περιορίζονται εἰς τὸ τρίτον τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἀποδογῶν ὅταν ἡ διδασκαλία δὲν υπερβαίνει τὰς 3 ὥρας καὶ εἰς τὰ τρίτα τέταρτα ὅταν δὲν υπερβαίνει τὰς 5 ὥρας, ἐβδομαδιαίως. Ὁ ὑπὲρ τὰς 5 ὥρας διδασκων, λαμβάνων ὀλικήν τὸν μισθόν, ὑποχρεοῦται εἰς διδασκαλίαν μέχρις 8 ὥρων ἐβδομαδιαίως, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα. Ἡ ἐπὶ πλεόν τῶν ὀκτῶ ὥρων διδασκαλία, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἴνε ἀνωτέρα τῶν 12, ἀμείβεται δι' ἐπιμίσθιου δραχμῶν 100 καθ' ὥραν ἐβδομαδιαίαν.

Τὸ ἐπιμίσθιον τῶν ὡς ἐκτάκτων καθηγητῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσι δημοσίων ὑπαλλήλων κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγ. 5 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2191. Διὰ τὸν μισθὸν ἢ τὸ ἐπιμίσθιον τῶν διδασκῶν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν 2, 3, 4 καὶ 6 παραγράφων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2191. Ὁ ἐπιμελητὴς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν τεχνικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 2191 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Δύναται ν' ἀνατεθῇ διδασκαλία μαθήματος ἐκ τῶν διδασκῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2191 εἰς πρόσωπον ἐκτὸς τοῦ Διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Ὁ διοριζόμενος κένηται ἐπὶ τῶν μα-

θητῶν τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ὥς οἱ τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι καθηγηταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξετάσῃ καὶ κατὰ τὰς γενικὰς ἐξετάσεις ἄλλ' οὐχὶ καὶ νὰ βαθμολογήσῃ. Ἡ βαθμολογία γίνεται ὑπὸ τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου καθηγητοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ τῆς ἀμοιβῆς, ἣτις δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνωτέρα τῶν 150 δραχμῶν καθ' ἐκάστην ἐβδομαδιαίαν ὥραν, καὶ τοῦ χρόνου, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶνε μακρότερος τῶν 8 μηνῶν, περιοριζόμενος ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 15 Μαΐου κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ νόμου 2191 καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ τε πρὸς διὰ τῶν εἰδικῶν πρόσωπα συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ νόμου 2191 ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νόμου διορίζονται διὰ Β. διατάγματος μετὰ πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ πρότασιν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀνατεθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἡ διδασκαλία καὶ ἐτέρων συγγενῶν μαθημάτων εἰς τακτικούς ἢ ἐκτάκτους καθηγητάς. Αἱ πρόσθετοι αὗται ὄραι συνυπολογίζονται εἰς τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας πρὸς καθορισμὸν τοῦ μισθοῦ μετὰ τῶν ἐπιδομάτων ἢ πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἐπιμισθίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου. Ὡσαύτως δύναται νὰ προταθῶσι πρὸς διορισμὸν ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου πλείότεροι τοῦ ἐνὸς καθηγηταὶ τακτικοὶ ἢ ἔκτακτοι διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ αὐτοῦ μαθήματος, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 2191.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ νόμου 2191 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1922—1923 καὶ 1923—1924 τροποποιούμενα κατὰ τοῦτο ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρον 30 ἀπαρτίζεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἢ ἐνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Θησαυροῦ καὶ ἐνὸς καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δικαιούται ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ νόμου 2191 σχετικῆς πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος 1922—1923 ἐφ' ἧς ν' ἀναθέσῃ τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πρὸς προμήθειαν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 30, 31 τοῦ ἰδίου νόμου 2191 ὑλικῶν εἰς δημοσίον ὑπάλληλον εὐρισκόμενον ἐν τῇ ἑλλοδαπῇ ἀντὶ ἀποζημιώσεως 40 δραχμῶν χρυσῶν ἡμερησίως καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μακρότερον τῶν εἰκοσιν ἡμερῶν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ καθηγητὴς τῆς ἐμπορευματολογίας ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐμπορευματολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ μουσείου λαμβάνει ἐπίδομα πρόσθετον μέχρι δραχμῶν πεντακοσίων (500) κατὰ μῆνα, καθοριζόμενον μετὰ πρότασιν τῶν 2/3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς περὶ τοῦ ὁποίου προβλέπει ἡ παρὰ γρ. 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 2191 κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐὰν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐγκριθῇ τοῦτο, ἐκτελεῖται ὡς ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, μὴ δυναμένης νὰ λυθῇ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργός.

Ἄρθρον 11

Εἰς ἓνα τῶν ἐκτάκτων Καθηγητῶν, ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου, ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου παρόντος τοῦτου καὶ τὰς συνεδριάσεις καὶ συντάσσοντες καὶ τηροῦντες τὰ πρακτικά. Εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ἀνατίθενται καὶ τὰ καθήκοντα

Γραμματέως τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς ἄνευ ἀποζημιώσεως.

Δακτυλογράφος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ὑπὲρ τὸ ἔτος συνεχῶς ὑπηρετήσασα ἐν τῇ Διευθύνσει τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς κεκτημένη ὑπηρεσίαν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν εἰς βαθμὸν δακτυλογράφου α' τάξεως καθίσταται αὐτοδικαίως ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ γραφεὺς α' τάξεως, ἐκτελοῦσα καὶ τὴν δακτυλογραφικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 12.

Ὁ Διευθυντὴς δικαιούται ν' ἀναθέτῃ ἐγγράφως τὴν ἐκτέλεσιν ὀρισμένων καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων του εἰς τὸν Ὑποδιευθυντήν.

Ἄρθρον 13.

Κατὰ πρότασιν δύο τακτικῶν καθηγητῶν δύναται νὰ κριθῶσιν ὑπὸ τοῦ Διδακτικοῦ Συμβουλίου ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑποβαλόντων αἴτησιν πρὸς κατάληψιν θέσεως καθηγητοῦ καὶ διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων ἢ τοῦ Πολυτεχνείου, μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας σχολῆς.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 14.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς τριετείς σπουδαστὰς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1922—1923 παρατείνεται ἡ φοίτησις αὐτῶν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1924.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται. Πρὸς τοῦτοις καταργοῦνται ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 9, τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 2191.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός
Λ. Κ. Ρούφος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Δ. Γούναρης

(4)

Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου διὰ τὴν κατασκευὴν μονίμων ὁδοστρωμάτων εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων.

Νόμος 2958

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Σύστασις καὶ σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον κατασκευῆς μονίμων ὁδοστρωμάτων εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων», εἰδικὸν Ταμεῖον ἐδρεῖον ἐν Ἀθήναις.

Σκοπὸς τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου εἶνε ἡ διοίκησις καὶ διαχεί-

ριστὲς δίδας περικοπίας, ἥτις ἀποτελεσθῆναι ἐκ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένων πόρων διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀναγκαίουσας δαπάνης διὰ τὴν κατὰ τὴν μόνιμων ὁδοστρωμάτων εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἑφελγῶρων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ἀποτελούμενης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἐνὸς Τμηματάρχου τῆς δημοσίας τῶν Δημοσίων ἔργων, ὁριζομένου διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ αὐτοῦ Ἰπουργείου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, δύο δημοτικῶν συμβούλων τοῦ αὐτοῦ Δήμου καὶ ἐνὸς δημοτικῶν συμβούλου τοῦ Δήμου Πειραιῶς, ἐκλεγομένων παρὰ τῶν οἰκείων Δημοτικῶν Συμβουλίων.

Τῶν ὡς ἄνω μελῶν πλεον τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων ὀρίζονται διὰ Β. διατάγματος καὶ ἀναπληρωταί.

Τὰ διὰ Β. διατάγματος διεπιζόμενα μέλη τακτικὰ ἢ ἀναγκαστικὰ ἀντικαθίστανται ὡσαύτως διὰ Β. διατάγματος.

Τῆς ἐπιτροπῆς πρεσβεῖται ὁ Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων ἔργων, τοῦτον δὲ καλουμένον ἢ ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω μελῶν Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς, ἀντικαθιστάμενος ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

Καθὼς ὡς γραμματεὺς τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἰς τῶν παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Δημοσίων ἔργων εἰσρηγῶν ἢ γραμματέων, ὁρίζομενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ Ταμείου κατέχεται πρόσθετον μνησίον ἐνδεδειγμένον ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Ταμεῖον ἀποτελεῖ νομίον πρόσθετον, ἐκπροσωπούμενον ἐν πάσῃ δικαιοπρασίᾳ ἢ ἄλλῃ ἐννόμῳ σχέσει καὶ ἐνὸς τῶν Δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς, δι' οὗ καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῶν δημοσίων ἢ ἄλλων ἀρχῶν ὡς καὶ μετὰ παντὸς ιδιώτου.

Ἡ εὐθύνη τοῦ Ταμείου διὰ τὰς ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς ἐνεργουμένας πράξεις διέπεται ὑπὸ τῶν περὶ προσκλήσεως ἀρχῶν τοῦ Ἀστικού Δικαίου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων ἔργων, εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ περιλαμβανόντων ἐξ ἑξῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν, ὑπερσχυοῦσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς γνώμης τοῦ Προέδρου.

Ἡ δικαιοδοσία τῆς διοικήσεως Ἐπιτροπῆς συνίσταται εἰς τὴν δόξιν καὶ διαχείρισιν ἐν γένει τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸ νὰ ἀποφαινῇ περὶ τῆς διαθέσεως ἐκάστοτε ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου τοῦ ἀναγκαίου χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὰς κατασκευὰς τῶν μονίμων ὁδοστρωμάτων, ἐνεργουμένας κατὰ τὰ λοιπὰ κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων ἰσχυούσας διατάξεις, καὶ νὰ ἐντέλληται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 εἰδικώτερον ὁριζόμενα τὰς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίους πληρωμὰς.

Ἀποφασισθείσης καὶ ἐγκριθείσης κατὰ τὰς ἰσχυούσας ὡς ἄνω διατάξεις τῆς κατασκευῆς τῶν μονίμων ὁδοστρωμάτων ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διαθέσεις τῆς ἀναγκαίουσας δαπάνης εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμεῖον.

Περὶ τοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μονίμων ὁδοστρωμάτων χρησιμοποιοῦμένου συστήματος θέλει ἀποφανθῇ τὸ Συμβούλιον τῶν Δημοσίων ἔργων ἢ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ συσταθῆναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ προχρησιμοποιούμενον πρὸς ἐφαρμογὴν σύστημα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τυγχάνει ἐξηραλισμένου δι' εἰδικῶν προνομίῶν ἀποκλειστικῆς ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου ἐκμεταλλεύσεως, τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ προέλθῃ εἰς σύμβασιν μετ' οἰσδήποτε ὑπὲρ οὗ τὸ προνόμιον περὶ ἐκχωρήσεως εἰς αὐτὸ τοῦ δικιωματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ προνομίου διὰ τὴν στρώσιν μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου πρόβλεπόμενων ὁδῶν, ἐπὶ ἀμοιβῇ ὑπὲρ τοῦ ἐφευρέτου, κανονιζομένη ἀναλόγως τῆς ἐπιφανείας τῶν ὁδῶν ἐφ' ὧν γενήσεται ἡ χρῆσις τοῦ συστήματος. Ἡ τοιαύτη σύμβασις ὑπόκειται εἰς τὴν τελικὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων.

Ἐφευρέται συστήματος ὁδοστρωμάτων ἢ ὁποσδήποτε ἐνδιαφερόμενοι ἐν τῇ ἐκλογῇ τούτου, ἐπ' οὐδὲν λόγῳ δύναται νὰ ὦσι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἢ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκλογὴν ὁδοστρωμάτων ἢ νὰ συμμετέχωσι τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τοῦτο ἤθελε κληθῇ πρὸς ἐκλογὴν ὁδοστρωμάτων, περὶ ὧν προβλέπει ὁ παρὸν νόμος.

Ἐν περιπτώσει ἐξαίρεσεως τινὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου, ὁ Ἰπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ὀρίζει ἕτερον ἀντικαταστάτην αὐτοῦ.

Τὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, τὰ καθέκαστα τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως, τὰ τηρητέα βιβλία καὶ ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως αὐτῶν ὀρίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Πόροι τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου ἀποτελοῦνται :

α') Ἀπὸ εἰδικῶν τέλους, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν προσκειμένων Φαλήρων καὶ Κηφισιάς. Τὸ τέλος τοῦτο ὀρίζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ βεβαιουμένου δημοσίου φόρου, δύναται δὲ ν' αὐξηθῇ διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ἰπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν, μέχρις εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, διὰ τὰς οἰκοδομὰς τὰς καίμενας ἐπὶ τῶν ὁδῶν, ἐφ' ὧν θέλουσι κατασκευασθῇ τὰ ὁδοστρώματα.

Τὸ τέλος τοῦτο καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν, βαρύνει δὲ τοὺς μισθωτάς, τοὺς δὲ ἰδιοκτῆτας μόνον διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν κατοικούμενα διαμερίσματα τῆς κατοικίας ἢ τὰ χρησιμοποιούμενα καταστήματα.

Ἡ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην πληρωμὴ τοῦ παρὰ τούτου διὰ λογαριασμῶν τοῦ μισθωτοῦ καταβληθέντος τέλους γίνεται κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθώματος τοῦ πρώτου μηνὸς μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἡ μὴ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ πληρωμὴ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ καταλογισθέντος τέλους ἀποτελεῖ λόγον ἐξώσεως ἐκ τῆς κατοικίας μὴ προστατευόμενον ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου.

β') Ἀπὸ εἰδικῶν τέλους, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ ἐκάστου αὐτοκινήτου καὶ βενζινοκινήτου πδηλάτου, κυκλοφοροῦντος εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μετὰ τῶν περιγύρων αὐτῶν. Τὸ τέλος τοῦτο ὀρίζεται δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐκαστοῦ βεβαιουμένου δημοσίου φόρου.

γ') Ἀπὸ εἰδικῶν τέλους, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ ἐκάστου ἰππηλάτου ὀχήματος (ἀμαξῶν, κάρρων κλπ.), κυκλοφοροῦντος εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιγύρων. Τὸ τέλος τοῦτο ὀρίζεται εἰς δραχμὰς πενήτηντα δι' ἑκάστον δίτροχον καὶ ἑκατὸν δι' ἑκάστον τετράτροχον ἔχοντα ἐτήσιως.

Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ὡς ἄνω

ὕπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ γ' τελῶν καὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον κανονισθῆσεται διὰ Β. διατάγματος.

δ.) Ἀπὸ τακτικὴν χορηγίαν, παρεχομένην ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐκ τῆς διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν ὁδῶν χορηγουμένης εἰδικῆς πιστώσεως, ἥτις χορηγία δὲν δύναται νὰ ἢ κατωτέρα τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἐτησίως.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσὸν τῆς ἐτησίως χορηγίας τοῦ Δημοσίου, ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, τίθεται μετὰ τὴν ἐναρξιν αὐτοῦ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, ἀναλόγως τῶν ἐκαστοῦτε ἀναγκῶν, διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς.

Διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1922—1923 ἡ ὡς ἄνω χορηγία ὀρισθῆσεται κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω πόροι, ἀποτελοῦντες τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμεῖου, κατατίθενται ἐπὶ ἐντόκῳ λογαριασμῷ καὶ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἐντεταλμένοι τὴν εἰσπραξίν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐκχωρημένων εἰς τὸ ταμεῖον τελῶν δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέσωσι κατὰ τριμηνίαν τὰς σχετικὰς εἰσπράξεις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπέχοντες ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει προσωπικὴν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ ταμεῖου καὶ ὑποκείμενοι προσθέτως εἰς χρηματικὴν ποινὴν 300 μέχρι 3000 δραχμῶν ἀπαγγελλομένην ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου τῇ αἰτήσει τοῦ ταμεῖου. Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ διὰ πλημμελῆ βεβίωσιν τῶν ὡς ἄνω τελῶν κατὰ τῶν ἐντεταλμένων ταύτην. Εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιβαλλομένων εἰδικῶν τελῶν παρέχεται λόγῳ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως ποσοτὶς ἡμῶς τοῖς ἐκαστὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραγμένου καὶ κατατιθεμένου εἰς τὴν Τράπεζαν ἐκαστοῦ ποσοῦ, κανονιζομένου κατὰ τριμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων θεωρημένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ταμεῖου. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ποσοῦ τῶν ταύτων γίνεται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας δυνάμει τακτικοῦ ἐντάλματος τοῦ ταμεῖου, κατανέμεται δὲ ἐξ ἴσου μετὰ τῶν ἐκτελούντων τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 καθοριζομένων εἰδικῶν τελῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Ταμεῖου.

Ἄρθρον 7.

Ἐνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ταμεῖου. Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος, κυρούμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1922—1923 ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

Διαρκοῦντος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, δύναται ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ πραγματοποιούμενα ἔσοδα καὶ τὰς τυχόν παρουσιαζόμενας νέας ἀνάγκας, νὰ προβαίῃ εἰς τροποποιήσεις τοῦ ἀρχικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ πρακτικῶν αὐτῆς, ἅτινα, κυρούμενα κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιεύονται ὡσαύτως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους, ὃν υποβάλλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐνέργεια πληρωμῶν.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμεῖου πληρωμὴ ἐνεργεῖται δι' ἐπιταγῆς τοῦ προέδρου τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς

Ἐθνικῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος, ἐκδιδομένης ἐντὸς τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμεῖου καὶ στηριζομένης εἰς τὰ νόμιμα δικαιολογητικά, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ νόμου περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν.

Αἱ ἐπιταγαὶ αὗται πρὸ τῆς πρὸς ἐξόφλησιν ἀποστολῆς θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Συγκοινωνίας Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ περὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου διατάξεις.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐξοφλοῦσα τὰς ἐπιταγὰς πρὸς τοὺς δικαιούχους, ἄγει εἰς χρέωσιν τοῦ οἰκείου τοῦ Ταμεῖου λογαριασμῷ τὰ ποσὰ τούτων.

Ἄρθρον 9.

Ἡ τήρησις καὶ ἡ κίνησις τοῦ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένου παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τράπεζῃ λογαριασμοῦ κανονισθῆσεται διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Σύνταξις δανείων. Ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἄπως πρὸς τὴν ἀνάγκην δανείων μετὰ τινος τῶν ἀνεγκωρισμένων Τραπεζῶν ἢ τοῦ Ταμεῖου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, μέχρι ποσῶς δραχμῶν 20.000.000.

Διὰ τὴν συνολοκλήσιν τοῦ ὡς ἄνω δανείου ἀπαραιτεῖται ἀπόφασις τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγκρισις αὐτῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 11.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δανείου τούτου δύναται νὰ ἐκχωρηθῶσιν αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον πόρων τοῦ Ταμεῖου, ἢ νὰ παραχωρηθῶσιν ὅπωςδήποτε εἰς ἀσφάλειαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκχωρεῖται ἢ παραχωρεῖται κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἡ ὑπὸ στοιχεῖον δ' τοῦ ἄρθρου 5 χορηγία τοῦ Δημοσίου, πρὸς τὸ Ταμεῖον, τὸ ποσὸν τῆς ἐτήσιος ταύτης χορηγίας ὀρίζεται δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο μέχρις ἀποσβέσεως τοῦ Δανείου ἀποτελεῖ ὑποχρεωτικῶς τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐτήσιας χορηγίας τοῦ Δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Ἐλέγκσις ἐπὶ δημοτικῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον Ταμεῖον νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ περιπεσμένα τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α', β', καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 5 εἰδικῶν αὐτοῦ πόρων πρὸς κατασκευὴν μονίμων ὁδοστρώματων καὶ εἰς τὰς δημοτικὰς ὁδοὺς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς προερχόμενον εἰς εἰδικὰς περὶ τούτου συμβάσεις μετὰ τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ ἄνω εἰρημένοι δῆμοι θέλουν συνεισφέρει εἰς τὸν Ταμεῖον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τούτου τὸ δαπάνωμενον παρ' αὐτῶν ἐτήσιως ποσὸν διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἤδη ἐν χρήσει σκιρματοῦ ὁδοστρώματος εἰς ἐκάστην ὁδόν, ἐφ' ἧς θέλει κατασκευασθῇ μόνιμον τοιοῦτον ἢ καὶ οἰονδήποτε ποσὸν ἐπὶ πλέον ἢ θέλον προκρίνει ἵνα διαθέσῃ.

Τὸ ἐτήσιως καταβληθόμενον ποσὸν τοῦτο, ὀριζόμενον δι' ἐκάστην ὁδὸν ἐν τῇ οἰκείᾳ συμβάσει, ἐν ἣ θὰ καθορίζηται καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια καταβολῆς τούτου, ὑποχρεοῦται ὁ οἰκείος Δῆμος νὰ ἀναγράψῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀναγκῶν δαπανῶν καὶ νὰ θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ταμεῖου ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις ὑπόκεινται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἀνωτέρω διὰ τὰς δημοτικὰς ὁδοὺς διατυπώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐπέκτασις καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἐτέρων πόλεων.

Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ἐτέρας πόλεις διὰ Βασιλ. Διαταγμάτων, προκαλουμένων τῇ αἰτήσῃ τῶν οἰκείων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων, αἱ δὲ Ἐπιτροπὴ τῶν ταμείων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν οἰκείων Νομάρχου, ὡς Προέδρου, Νομομηχανικοῦ, Οἰκον. Ἐφόρου καὶ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν γραμματέων τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, καθοριζομένη διὰ Β.Δ. δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένην. Ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρεχομένη εἰς τὰ ταμεία ταῦτα ἐτήσιως χορηγία διὰ τὴν κατασκευὴν μονίμων ὁδοστρωμάτων εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ μέγιστον δαπανηθὲν διὰ τὴν συντήρησιν ἐτήσιως κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδοστρωμάτων τούτων πενταετίαν ποσόν, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς κατασκευῆς μονίμων ὁδοστρωμάτων καὶ εἰς τὰς δημοτικάς ἢ κοινοτικάς ὁδοὺς δὲν δύναται νὰ εἴνε μικρότερα τοῦ ἐτήσιως μέχρι τῆς κατασκευῆς τῶν μονίμων ὁδοστρωμάτων δαπανωμένου ποσοῦ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁδῶν τούτων.

Οἱ πόροι τῶν ταμείων τούτων κατατίθενται ἐπὶ ἐντόκῳ λογαριασμῷ καὶ εἰς πίστωσιν αὐτῶν εἰς τὰ οἰκεία κατὰ τῆς ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συναφθησάντων δανείων, κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχυουσῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 14.

Αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, οὐκ ἔχοντες ἢ ἰσχύος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του, ἀναγκαιούσαι κατὰ τὰ λοιπὰ λεπτομέρειαι, κανονισθῶσιν διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Ξ. Στρατηγὸς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Γούναρης

(5)

Περὶ ἀξίσεως τῆς διὰ τοῦ νόμου 2254 ἐγκριθείσης δαπάνης δι' ἀπαιτήτους καὶ ἐπείγουσας μεταρρυθμίσεις καὶ συμπληρώσεις τοῦ πτυχίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 215,000.

Νόμος 2969

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἵνα ἡ διὰ τοῦ νόμου 2254 ἐγκριθεῖσα δαπάνη μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀπαιτητῶν καὶ ἐπείγουσων μεταρρυθμίσεων, μεταρρυθμῶν καὶ συμπληρώσεων τοῦ Ὑπουργείου Κ...

τος ἀξήθη μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν διακοσίων δέκα πέντε χιλιάδων (215.000), ἥτοι κατὰ δραχμὰς ἐξήκοντα πέντε χιλιάδας (65,000), δι' ἃς ἀναγραφῆσεται ἰδία πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Γ. Μπαλτατζῆς

Ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ

Κ. Λυκουρέζος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Γούναρης

(6)

Περὶ συστάσεως Οἰκονομικῆς Ἐφορείας καὶ Ταμείου ἐν Γουμένιστῃ τῆς Μακεδονίας.

Νόμος 2975

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον μόνον.

Συνιστᾶται ἐν Γουμένιστῃ τῆς Μακεδονίας Οἰκονομικὴ Ἐφορεία καὶ Ταμεῖον τρίτης τάξεως.

Διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθῆσεται ἡ περιφέρεια καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, προστιθεμένων ἀναλόγων θέσεων εἰς τὰς ὁργανικὰς τοιαύτας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν καὶ Ταμείων τοῦ Κράτους.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ Ὑπουργὸς

Κ. Λυκουρέζος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Αὐγούστου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Γούναρης

(7)

Περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεως πρὸς περιθάλψιν τῶν ἐν Κανκάσῳ προσφύγων.

Νόμος 2977

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνονται αἱ ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ὑπάτου

2209 και 2568 ἐγκριθέντων πιστώσεων γενόμεναι κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις τῶν νόμων τούτων δαπάναι μετακινήσεως καὶ περιθάλψεως Κτημασίων προσφύγων, συμπεριλαμβανομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν ὑφ' ἐλπίσιν σχετικῶν τόκων.

Πρὸς τοῦτο ἀναγράφεται πίπτουσι δρχμῶν τεσσάρων ἐκατομμυρίων ἐξακοσίων τριάκοντα ὀκτὼ χιλιάδων διακοσίων τεσσαράκοντα (4.938.240) ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ὁ παρὼν νόμος, φηρισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τοῦ Ὑπουργοῦ
Κ. Λυκουρέζος

Ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως
Μ. Θεοδωρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Αὐγούστου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Γούναρης

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τῆς 4 παραγράφου τοῦ ἁρθρου 30 τοῦ νόμου 462 «περὶ στρατιωτικῶν μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν».

Νόμος 2980

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ παράγραφος 4η τοῦ ἁρθρου 30 τοῦ νόμου 462 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς·

«Ὁ μισθὸς τῶν ἐκτάκτων Στρατ. μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν ἐξομοιοῦται πρὸς τοὺς μισθοὺς τῶν πρὸς τούτους ἀντιστοιχούντων βαθμῶν τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατεύματος.

Ὁ παρὼν νόμος, φηρισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αὐγούστου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς
Ν Γ. Θεοτόκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Γούναρης

(9)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ προσθήκης διατάξεων ἐν τοῖς νόμοις τῶν Τ. Τ. Τ.

Νόμος 2998

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου Β' ΦΕΦ', ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νόμων Γ' Γ', 859 καὶ 2312, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου.

Τὰ τεχν. τέλη διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ὁρίζονται ὡς ἐξῆς :

Α') Ἐπιστολαί.

Παράγρ. 1. Τεσσαράκοντα λεπτὰ διὰ τὸ πρῶτον βάρος 15 γραμμαρίων. Ἄνω δὲ τοῦ πρώτου βάρους τῶν 15 γραμμαρίων προστίθενται 20 λεπτὰ δι' ἕκαστον βάρος 15 γραμμαρίων ἢ κλάσματος 15 γραμμαρίων.

Παράγρ. 2. Ἐξαιρετικῶς δι' ἐπιστολὰς διευθυνομένας εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, κομώπολιν ἢ συνοικισμόν, ἐνθα καὶ κατετέθησαν, καταβάλλεται τέλος 30 λεπτῶν μέχρι βάρους 15 γραμμαρίων. Ἄνω δὲ τοῦ πρώτου βάρους τῶν 15 γραμμαρίων προστίθενται 15 λεπτὰ ἀνὰ 15 γραμμάρια ἢ κλάσμα 15 γραμμαρίων.

Παράγρ. 3. Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπ' οὐδαμῶς τῶν πλευρῶν αὐτῶν δύναται νὰ ἔχωσι διαστάσεις ἀνωτέρας τῶν 35 ἐκατοστῶν ἢ, ἐὰν ἔχωσι κυλινδρικὸν σχῆμα, 50 ἐκατοστῶν εἰς μῆκος καὶ 10 ἐκατοστῶν εἰς διάμετρον.

Β') Βραχεῖαι ἐπιστολαί.

Αἱ βραχεῖαι ἐπιστολαὶ ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν 40, τούτων δὲ μόνον ἡ ἐσωτερικὴ πλευρά, συμπτυγμένη καὶ κλεισμένη, δύναται νὰ καλυφθῇ ὑπὸ γραφῆς.

Γ') Ἐπιστολικά δελτάρια τοῦ Κράτους.

Ταῦτα ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν 25. Τὸ τέλος τοῦτο διπλασιάζεται ἐν τῇ περιπτώσει τὰ δελτάρια εἶνε μετ' ἀπαντήσεως εἰς δύο φύλλα συναπτὰ καὶ ἀμφότερα σεσημασμένα διὰ γραμματισμοῦ ἀπλοῦ τέλους ἑκάτερον.

Δ') Ἐπιστολικά δελτάρια ἰδιωτικῆς κατασκευῆς.

Τὰ ἐπιστολικά δελτάρια ἰδιωτικῆς κατασκευῆς, εἰκονογραφημένα ἢ μὴ, ἔχοντα διαστάσεις οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δελτρίων τοῦ Κράτους, ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν 25.

Ε') Ἐγγράφα ὑποθέσεων.

Ταῦτα ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν 30 μέχρι βάρους 50 γραμμαρίων, ἄνω δὲ τοῦ πρώτου βάρους τῶν 50 γραμμαρίων προστίθενται 15 λεπτὰ ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα 50 γραμμαρίων.

Σ') Δείγματα ἐμπορευμάτων.

Ταῦτα ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν 20 μέχρι βάρους 50 γραμμαρίων, ἄνω δὲ τοῦ πρώτου βάρους 50 γραμμαρίων προστίθενται 10 λεπτὰ ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα 50 γραμμαρίων.

Δὲν γίνονται δεκτὰ ὅμως πρὸς ἀποστολὴν τὰ ἔχοντα ἀγοραίαν ἀξίαν, τὰ ὑπερβαίνοντα τὰ 30 ἐκατοστὰ τοῦ μέτρου κατὰ μῆκος, τὰ 20 κατὰ πλάτος καὶ 10 κατ' ὕψος, ἢ ἂν ὦσι κυλινδρικῶς συνεκτυσμένα τὰ 30 ἐκατοστὰ κατὰ μῆκος καὶ 15 κατὰ διάμετρον, ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρω τῶν 350 γραμμ. βάρους. Ἐὰν μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν εὐρεθῶσιν ἔχοντα ἀγοραίαν ἀξίαν ἢ ὑπερβαίνοντα τὰς ἀνωτέρω διαστάσεις καὶ βάρους, εἰσπράττεται ἐν τῷ τεχν. γραφεῖο τοῦ προορισμοῦ τῶν παρὰ τοῦ

παραλήπτου ή εν άρνήσει τούτου παρά του άποστολέως τυμ-
πλωτικού τέλος ταχυδρομικού δέματος.

Εν πάση περιπτώσει δέον να ωσιν ούτω συνεσκευασμένα. ω-
στε ή εξέλεξις του περιεχομένου να είνε εύκολος.

Τά άπαιχθέντα προς μεταβίβασιν είδη υπό τύπον δειγμά-
των όρίζονται διά Β. διαταγμάτων.

Ζ') "Εντυπα παντός είδους.

Παράγρ. 1. Έφημερίδες και έντυπα είς φύλλα άποστελ-
όμενα άνοικτά υπό κινήτην ταινίαν ή φέροντα επ' αὐτῶν τήν
έπιγραφήν, υπόκεινται είς τέλος 1 λεπτού ανά 50 γραμμάρια.
Δι' έφημερίδας όμως άποστελλομένας παρά τῶν έκδοτῶν αὐ-
τῶν όρίζεται τέλος 1, λεπτού ανά 100 γραμμάρια. Έφημερί-
δες και έντυπα είς φύλλα έπιγραφόμενα προς διαφόρους έκκα-
στον παραλήπτας δύνανται να περιληφθῶσιν εν μιᾷ δέσμῃ δι-
ευθυνόμενῃ είς τὸ αὐτὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον προς καταβολήν
τέλους επί τοῦ οὗτως ήνωμένου βάρους αὐτῶν. Δέσμη διά δύο
ή πλείονα ταχ. γραφεῖα δέν ζυγίζονται ὅμοῦ.

Παράγρ. 2. Περιοδικά δημοσιεύματα έκδιδόμενα άπὸ τοῦ
λάμπιστον τοῦ μηνός, υπόκεινται είς τέλος 2 λεπτῶν ανά 50
γραμμάρια, έπιτρέπεται δέ τῶν καί ταῦτα συνενώνονται είς δέ-
σμας χωριστάς δι' έκαστον ταχ. Γραφεῖον καί περιλαμβανού-
σας φύλλα προς πλείονας παραλήπτας.

Παράγρ. 3. Έπισκευήρια είς άνοικτοῦς φακέλους άνε-
λέξεον έπεχουσῶν θέσιν ἀλληλογραφίας, πλὴν βραχυλόγων συγ-
χαρητηρίων ή συλλυπητηρίων εύχῶν ή έκφράσεων χαιρετισμοῦ
υπόκεινται είς τέλος 10 λεπτῶν έκαστον διά τήν έντός τῆς
αὐτῆς πόλεως διαμοιήν καί λεπτῶν 15 δι' οἰονδήποτε ἄλλο
μέρος τοῦ έσωτερικοῦ.

Παράγρ. 4. Βιβλία, φωτογραφίαι επί χαρτονίου, ταινίαι κι-
νηματογραφικαί καί παντός είδους έντυπα, μὴ υπαγόμενα είς
τάς άνωτέρω κατηγορίας, υπόκεινται είς τέλος 10 λεπτῶν ανά
50 γραμμάρια.

Παράγρ. 5. "Ανάγκυροι έκτυπώσεις προς χρήσιν τῶν τυφλῶν
υπόκεινται είς τέλος 5 λεπτῶν ανά 500 γραμμάρια.

Αἱ δέσμη τῶν εντύπων καί τῶν έγγραφῶν υποθέσεων δέν
δύνανται να έχωσι διαστάσεις είς οὐδεμίαν τῶν πλευρῶν τῶν
ένωτέρως τῶν 45 έκαστῶν τοῦ μέτρου. Γίνονται όμως δεκταί
πρὸς μεταφωτῶν δέσμη κυλινδρική, ὧν ή διάμετρος δέν υπερ-
βαίνει τὰ 10 έκαστῶν, τὸ δέ μήκος τὰ 75 έκαστῶν τοῦ μέτρου.

Τὰ κλάσματα τῆς μονάδος βάρους, ὅπερ όρίζεται δι' έκάστην
κατηγορίαν πάντων τῶν ὡς ἄνω ἀντικείμενων προς υπολογι-
σμὸν τοῦ ἀντιστοίχου τέλους, υπόκεινται είς 8 καί ὀλόκληρος
ή μονάς τέλους.

"Αρθρον 2.

Η παράγρ. 6 τοῦ άρθρου 4 τοῦ νόμου ΒΨΞΘ' ἀντικαθί-
σταται ὡς εξής:

"Ανατι τῶν άνωτέρω ἀντικειμένων αἱ ταχυδρομικαί άπο-
στολαί μεταβιβάζονται καί επί συστάσει ἀντὶ προσθέτου μονί-
μου τέλους λεπτ. 50, επί έπιστολῇ δέ ἀπιδείξεως παραλαβῆς
ἀντὶ τριούτου ετέρων λεπτῶν 50.

Τὸ εν τῇ παρὰγρ. 8 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 4 όρίζόμενον εἰκοσά-
λεπτον τέλος διά τήν κατεπείγουσαν παράδοσιν αὐξάνεται είς
μὴν δραχμὴν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ άρθρου 4 προστίθεται καί δεκάτη
παράγρ. έχουσα οὕτω:

Ταχ. άποστολαί πάσης προελεύσεως διευθυνόμεναι ὡς-
είπω εν τῷ ταχυδρομείῳ (Poste-Restante) υπόκεινται είς
προσθετον μόνιμον τέλος 20 λεπτῶν ανά ἀντικείμενον, εἰσπρατ-
τούμενον παρά τοῦ παραλήπτου. "Ομοίαι άποστολαί (Poste-
Restante) ἄλλ' έσωτερικῆς μόνον διακινήσεως φέρουσαι διευθυ-
νόμεναι συνθηματικῇ με ἀρχικὰ ψηφία, ἀπλὰ ὀνόματα, ἀριθμοὺς
ή καί φωνητικῇ, υπόκεινται καί είς έτερον εἰδικὸν πρόσθετον
τέλος 1 δραχμῆς, εἰσπραττούμενον τοῦτο παρά τοῦ άποστολέως
καί οὕτως ή προκαταβολή εἶνε ὑποχρεωτική διά τῶν άποστολῶν,
αἱ άποστολαί δ' αὐταί αἱ μὴ φέρουσαι πλῆρες τὸ εἰδικὸν τοῦτο

μονόδραχμον τέλος δέν διαβιβάζονται είς τὸν ὅρον τῶν, ἀλλὰ
κατατίθενται είς τὰ ἄχρηστα.

"Αρθρον 3.

Τὸ διά τοῦ άρθρου 15 τοῦ νόμου ΒΨΞΘ' όρίζόμενον εἰκο-
σάλεπτον τέλος αἰτήσεων πληροφοριῶν αὐξάνεται είς πεντη-
κοντάλεπτον.

Αρθρον 4.

Τὸ εν άρθρῳ 8 τοῦ νόμου ΒΨΞΘ' όρίζόμενον τριγχοκά-
λεπτον τέλος αἰτήσεων ἀποζημιώσεως αὐξάνεται είς εἴτηκον.
τάλεπτον.

"Αρθρον 5.

1. "Ο άποστολεὺς ἀντικείμενου τινὸς ἀλληλογραφίας δύνα-
ται να τὸ άπρὸς ή εν τῆς ὑπηρεσίας ή να μεταβάλῃ τήν έπι-
γραφήν αὐτοῦ, εἴ' ὅταν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δέν παρεδόθῃ τῷ
έπιγραφόμενῳ.

2. Η προς τοῦτο αἴτησις διαβιβάζεται ταχυδρομικῶς ή τη-
λεγραφικῶς κατόπιν τοῦ άποστολέως, ὅστις ὀφείλει να κατα-
βάλῃ:

α') Διὰ πᾶσαν ταχυδρομικῶς πεμπομένην αἴτησιν τέλος πεν-
τήκων α λεπτῶν εἰσπραττούμενον διά γραμματοσήμων έπικολ-
ομένων επί τῆς αἰτήσεως ταύτης.

β') Διὰ πᾶσαν τηλεγραφικῶς διαβιβαζομένην αἴτησιν τὸ
κατὰ τὸ σύνθημα τιμολόγιον τέλος τοῦ τηλεγραφήματος.

Η τηλεγραφικὴ αἴτησις δέον να έπιβεβαιωθῇ καί διά τα-
χυδρομικῆς τοιαύτης, συγχρόνως συντασσόμενης, εἴ' ἥς έπι-
κολλάται κατὰ τὸ δέδιον α' υπό τοῦ άποστολέως γραμματό-
σημον πεντήκοντα λεπτῶν.

Ἀπλὴ συμπλήρωσις ή διόρθωσις τῆς έπιγραφῆς μὴ συνε-
παγόμεναι τροποποίησιν τοῦ ὀνοματεπωνύμου ή τῆς ιδιότητος
τοῦ έπιγραφόμενου δύνανται να ζητηθῇ υπό τοῦ άποστολέως, ἀπ'
εὐθείας παρά τοῦ Γραφείου τοῦ προς δν δρον άνευ τῶν εἰρη-
μένων δικτυπώσεων.

"Αρθρον 6.

Τὸ άρθρον 8 τοῦ νόμου ΓΥΖ' ἀντικαθίσταται διά τοῦ
επομένου:

"Η εν μιᾷ άποστολῇ συνένωσις έφημερίδων, εντύπων, βιβλί-
ων, βεγμάτων καί έγγραφῶν υποθέσεων έπιτρέπεται υπό τοῦς
εξῆς ὅρους:

1) Έκάστον ἀντικείμενον μεμονωμένως λαμβανόμενον να
μὴ υπερβαίνῃ τὰ σχετικὰ προς τὸ βάρος καί τὰς διαστάσεις
αὐτοῦ κανονισμένα ὅρια.

2) Τὸ ὅλκον βάρος να μὴ υπερβαίνῃ τὰ 2 χιλιόγραμμα
κατ' άποστολήν.

Αἱ άποστολαί αὗται υπόκεινται είς τέλος ὑπολογιζόμενον επί
τῇ βάσει τοῦ τιμολογίου τοῦ εκ τῶν εν έκάστη συννηγμένη άπο-
στολῇ περιλαμβομένων ἀντικειμένων ὑποκειμένου είς τὸ μεγα-
λύτερον τέλος.

"Αρθρον 7.

Τὰ διά τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 2009 όρισθέντα τέλη ἀντι-
καθίστανται διά τῶν εξῆς:

1) Διὰ δέματα, ὧν αἱ διαστάσεις δέν υπερβαίνουνσι τὰ 0.25
κατὰ πλάτος καί ὕψος καί τὰ 0.40 κατὰ μήκος.

Μέχρις ἐνός χιλιγράμμου				1.50
"Ανω τοῦ 1 καί μέχρι 2 χιλιγράμμων				2.50
" τῶν 2 " " 3 " "				3.50
" " 3 " " 4 " "				4.50
" " 4 " " 5 " "				5.60
" " 5 " " 6 " "				6.80
" " 6 " " 7 " "				8

"Ανω τῶν 7 χιλιγράμμων προστίθεται είς τὸ άνωτέρω τέ-
λος τῶν 8 δραχμῶν καί μία δραχμὴ ανά πᾶν χιλιόγραμμον ή
κλάσμα χιλιγράμμου.

Τὸ άνωτέρω τιμολόγιον ισχύει καί επί τῶν κυλινδρικῶς συν-
σκευασμένων δεμάτων, ὧν τὸ περιεχόμενον δέν δύναται να
συμπυκνῇ.

2. Διὰ δέματα ὧν μία τῶν πλευρῶν ὑπερβαίνει τὰς ἀνωτέρω διαστάσεις.

Μέχρις ἐνὸς χιλιογράμμου	3.50
Ἀνω τοῦ 1 καὶ μέχρι 2 χιλιογράμμων	4.50
» » 2 » » 3 »	5.50
» » 3 » » 4 »	6.50

Ἀνω τῶν 4 χιλιογράμμων προστίθεται εἰς τὸ ἀνωτέρω τέλος τῶν δραχμῶν ἐξ καὶ λεπτῶν πενήκοντα δραχμῆς μία καὶ ἡμίσεια ἀνά πᾶν χιλιογράμμου ἢ κλάσμα χιλιογράμμου.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἐν τῶν ἄρθροις 5, 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 12 τοῦ νόμου 496 διαλαμβανόμενα τέλη κατ' οἶκον διανομῆς, κατεπειγούσης παραδότεως αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως τελωνισμοῦ, κινήσεων ἐπιστροφῆς κ. λ., ἐκ νέου ἀποστολῆς, ἀποδείξεων παραλαβῆς, αἰτήσεων πληρωστικῶν καὶ κινήσεων ἀποζημιώσεως αὐξάνονται ὡς ἀκολουθοῦσι:

Τὸ τέλος τῆς κατ' οἶκον διανομῆς ὀρίζεται εἰς πεντήκοντα λεπτά, τὸ τέλος τῆς κατεπειγούσης παραδότεως εἰς 1 δραχμὴν καὶ 20 λεπτά, τὸ τέλος τῶν αἰτήσεων περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ τελωνισμοῦ ὀρίζεται εἰς πενήκοντα λεπτά, τὸ τέλος αἰτήσεων περὶ ἐπιστροφῆς, ἀλλαγῆς διευθύνσεως κ. λ., εἰς πενήκοντα λεπτά, τὸ τέλος τῆς ἐκ νέου ἀποστολῆς εἰς 1 δραχμὴν, τὸ τέλος τῶν ἀποδείξεων παραλαβῆς εἰς πενήκοντα λεπτά, τὸ τέλος τῶν αἰτήσεων πληρωστικῶν εἰς 50 λεπτά, καὶ τὸ τέλος τῶν αἰτήσεων ἀποζημιώσεως εἰς 60 λεπτά.

Ἄρθρον 9.

Τὰ τέλη τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ὀρίζονται ὡς ἐξῆς, τροποποιουμένου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 859:

Λεπτὰ 30 διὰ ποσὰ μέχρι δραχ. 25

Λεπτὰ 50 διὰ ποσὰ ἀνω τῶν δραχ. 25 μέχρι δραχ. 50

Λεπτὰ 80 διὰ ποσὰ ἀνω τῶν δραχ. 50 μέχρι δραχ. 100

Ἀνω τοῦ ποσοῦ τῶν 100 δραχ. προστίθενται λεπτά πενήκοντα (50) ἀνά ἑκάστον δραχμῆς ἢ κλάσμα αὐτῶν μέχρι δραχμῶν χιλίων.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὴν κατ' οἶκον πληρωμὴν τῶν ἐπιταγῶν καταβάλλεται εἰκοσάλεπτον τέλος, διὰ δὲ τὴν ἀπόδειξιν περὶ ἐξοφλήσεως τῆς ἐπιταγῆς πενήκοντα λεπτόν τέλος καὶ διὰ τὰς αἰτήσεις ἀποστολῆς πληρωμῆς τῆς ἐπιταγῆς, ἀλλαγῆς τῆς διευθύνσεως ἢ μεταβολῆς τῆς ὁλῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς καὶ ἀλλαγῆς τοῦ γραφείου προορισμοῦ καταβάλλεται ἐπίσης τέλος λεπτῶν πενήκοντα (50), τροποποιουμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 368.

Ἄρθρον 11.

Ἀπαντα τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα ταχυδρομικὰ τέλη ὡς καὶ τὰ τέλη ἀποθηκεύσεως ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων δύναται ἑκάστοτε νὰ αὐξήσονται διὰ Β. διαταγμάτων στηριζομένων ἐπὶ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Δι' ὁμοίων διαταγμάτων δύναται νὰ τροποποιῶνται καὶ αἱ ὡς ἄνω ὑποδεικνύσας τῆς ταχυδρομικῆς ἀλληλογραφίας, αἱ μονάδες βάρους, αἱ διαστάσεις καὶ ἐν γένει οἱ ὅροι διαβιβάσεως αὐτῆς. Ἐπίσης δι' ὁμοίων Β. διαταγμάτων δύναται νὰ αὐξομειώνωνται τὰ μισθώματα τῶν γραμμάτων θυρίδων ὡς καὶ νὰ ποικιλλοῦν ταῦτα κατὰ πόλεις ἀνάλογως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸν νόμον 2453 «περὶ ἐσωτερικῆς τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἀνταποκρίσεως» ἐπιφέρονται αἱ ἐξῆς τροποποιήσεις:

1. Ἡ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 2 φράσις «ἐφ' ὅσον θεωρεῖται ἀνεπαρκὴς ἐκ τῶν περιστάσεων» ἀπαλείφεται.

2. Αἱ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 3 λέξεις «τὴν ἡθικὴν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «χορηγία ἥθη». Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ὡς ἐδάφην β' τὸ ἐξῆς: «Τὰ τέλη τῶν τυχόν γενομένων δεκτῶν ποιούτων τηλεγραφημάτων, ἀλλὰ μὴ μεταβιβαζομένων ἢ μὴ ἐπιδιδομένων, ἐπιστρέφονται».

3. Τὸ ἄρθρον 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταβαλλόμενα τέλη διὰ τὰ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους μεταβιβαζόμενα ἀπὸ οἰονδήποτε εἰς οἰονδήποτε τηλεγραφεῖον ἢ τηλεφωνεῖον συνήθη τηλεγραφημάτων ἢ ἐγγράφα τηλεφωνήματα ὀρίζονται εἰς εἴκοσι λεπτά κατὰ λέξιν, προστιθεμένου ἐνὸς μονίμου τέλους δραχμῆς κατὰ τηλεγράφημα ἢ τηλεφωνήμα.

Τὸ κατὰ λέξιν τέλος μειοῦται εἰς τὸ τέταρτον ἐπὶ τηλεγραφημάτων (τύπου).

4. Ἡ ἐν τῷ β' ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 5 φράσις «καθ' ὅρισμένον ὥρα καὶ μέσῳ ἐξέρου σταθμοῦ» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «καθ' ὅρισμένον ὥρα καὶ δι' ἀναμεταβιβάσεως μέσῳ ἐξέρου σταθμοῦ». Ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται τὰ ἐξῆς: «Τὰ διὰ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐπελγόντος καταβληθέντα τέλη δὲν ἐπιστρέφονται ὅταν καὶ ἡ καθυστέρησις αὐτοῦ προήλθῃ ἐξ ἀνωτέρας βίας».

5. Αἱ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 9 καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέξεις «τῶν 50 λεπτῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «τῆς μιᾶς δραχμῆς».

6. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 10, 12, 14, 22, 40, 41, 62, 74, 82, 83 καὶ 84 ὀριζόμενα τέλη διπλασιάζονται.

7. Τὸ ἄρθρον 17 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκμίσθωσις σύρματος τοῦ τηλεγραφικοῦ συμπλέγματος τοῦ Κράτους πρὸς διεξαγωγὴν ἱατρικοῦ συμβουλίου ἐπὶ καταβολῇ δραχμῶν τεσσαράκοντα δι' ἑκάστον τέταρτον ὥρα καὶ κλάσμα τέταρτου ἐφ' ὅσον γίνεται πρὸς τοῦτο χορήγισ τοῦ συστήματος Μόρε, διπλασίου δὲ ποσοῦ, ὅταν τὸ συμβούλιον διεξάγῃται διὰ ταχέος συστήματος.

Τιμὴ τῆς μίσθωσις ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν αὐτῶν τελῶν καὶ πρὸς διεξαγωγὴν ἄλλης φύσεως ἀνταποκρίσεως μετ' εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Τ. Τ. Τ.

Οἱ Ὑπουργοὶ καὶ οἱ Βουλευταὶ συνενοόμενοι τηλεγραφικῶς καταβάλλουσι τὸ τέταρτον τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ τελῶν, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ἁπλοῦν συμβουλίων, ἢ τῆς τηλεγραφικῆς συνεινότητος δὲν ἀφορᾷ εἰς ἐμπορικὰ, βιομηχανικὰ ἢ τοῦ ἰδιαιτέρου ἐπαγγέλματος τοῦ Βουλευτοῦ συμφέροντα.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ ἡ μίσθωσις πλέον τῶν 6 τετάρτων τῆς ὥρας ἐπὶ ἱατρικῶν συμβουλίων, τῆς ἡμίσειας δὲ ὥρας ἐπὶ τῶν λοιπῆς φύσεως συνεινότησεων.

8. Ἐν συνεχείᾳ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 22 προστίθενται τὰ ἐξῆς «ὅταν γίνεται χορήγισ συστήματος Μόρε, διπλασιάζονται δὲ ταῦτα ἐπὶ ταγέων συστημάτων».

9. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 λέξις «τελικόν» ἀπαλείφεται.

10. Τὸ ἄρθρον 25 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Λογίζονται ὡς μία λέξις:

α') Αἱ πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ τηλεγραφήματος ἀναγραφόμεναι ὑπὸ συγκεκριμένων τύπων ἐνδείξεις.

β') Τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἀποδέκτου παντὸς τηλεγραφήματος ὡς καὶ ἡ λέξις ἢ θηλοῦσα τὸν ἵπτον, τὴν ἰδιότητα, ἢ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἐξ ὅσονδήποτε γραμμάτων καὶ ἂν σύγκειται.

γ') Αἱ ἀνεγνωρισμέναι πάσης φύσεως συμβολικαὶ διευθύνσεις. Ἐκ τούτων αἱ συγκεκριμέναι ἐκ τῆς ἐνώσεως λέξεων αὐτοτελῶν καὶ πλήρων, ὅταν εὑρίσκωνται ἐν τῷ καιμένῳ τοῦ τηλεγραφήματος, λογίζονται καχωρισμένως.

δ') Τὸ ὄνομα τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ τοῦ τηλεγραφήματος, τῆς ὁδοῦ ἢ πλατείας τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ ἐξ ὅσονδήποτε λέξεων καὶ ἂν ἑκάστον τούτων σύγκειται.

ε') Πᾶσα λέξις τοῦ καιμένου τηλεγραφήματος συντεταγμένου ἐξ ὁλοκλήρου εἰς σαφὴ γλῶσσαν μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 15 γράμματα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπολογίζονται καὶ αἱ ἐν τῷ καιμένῳ ὁλοκληρωτικοῦ τηλεγραφήματος παρεπιθέμεναι συνὸν λέξεις, αἱ μὴ ἔχουσαι συμβολικὸν χαρακτήρα, ὡς καὶ αἱ ἀποτελοῦσαι φράσαι ταφῆς ἐννόας.

ε') Πᾶσα λέξις μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 10 γράμματα ἐν τῷ κειμένῳ τηλεγραφημάτων συνκαταρτέμενον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς γλώσσαν συνθηματικὴν. Ἐν τούτοις αἱ ἐν τῷ κειμένῳ ἐνὸς τοιούτου τηλεγραφημάτων τεχνικαὶ λέξεις αἱ ὑπερβαίνουσιν τὰ ἑκκα γράμματα, ὡς καὶ αἱ ἀποτελούμεναι ἐκ συλλαβῶν ἀσυνηθους προφορᾶς διατιμῶνται ὡς γλώσσα ἀριθμογραφικὴ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον.

ζ') Πᾶς μεμονωμένος ἀριθμὸς ἢ ὁμάς ἐκ πέντε ἀριθμῶν ἢ κλάσμα αὐτῆς, ὡς καὶ πᾶν μεμονωμένον γράμμα ἢ ὁμάς ἐκ πέντε γραμμάτων ἢ κλάσμα αὐτῆς ὅταν ἡ τοιαύτη ὁμάς δὲν ἀποτελεῖ λέξιν σαφούς ἢ συνθηματικῆς γλώσσας.

Ἡ τελεία, τὸ κόμμα καὶ ἡ κλασματικὴ ἢ ἐνωτικὴ γραμμὴ παρεντιθέμενα ἐν τῇ ὁμαδί ἀριθμῶν ἢ γραμμάτων λογίζονται ὡς ἐν ψήφῳ ἢ χαρακτῆρι.

Ὡς εἰς ἐπίσης χαρακτῆρ μίᾳ ὁμάδῃ λογίζονται.

1) Ἐκαστον τῶν γραμμάτων τῶν προστιθεμένων εἰς τὸν ἀριθμὸν πρὸς σήμανσιν τακτικῶν ἀριθμῶν.

2) Τὸ θαυμαστικόν, τὸ παρακολουθοῦν ὁμάδα γραμμάτων πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ

3) Τὸ γράμμα, τὸ προστιθέμενον εἰς τὸν ἀριθμὸν κατοικίας.

η') Οἱ σύνθετοι ἐμπορικὸι τύποι, ὅταν τὸ ποσὸν τῶν ἀριθμῶν καὶ γραμμάτων, ἐξ ὧν ἐκάστη ὁμάς ἀποτελεῖται, δὲν ὑπερβαίνει τὰ πέντε. Τηλεγράφημα περιέχον ἐν τῷ κειμένῳ μίαν ἢ πλείονας ὁμάδας ἀποτελουμένης ἀναμῆς ἐξ ἀριθμῶν καὶ γραμμάτων, πλὴν τῶν ἀνεγνωριστέων ὡς ἐμπορικῶν τύπων, δὲν γίνεται δεκτόν.

θ') Ἡ παρένθεσις, ἡ ὑπογραμμὴ καὶ τὰ εἰσαγωγικὰ σημεῖα.

ι') Τὰ σημεῖα τῆς στίξεως καὶ τῆς ἐνώσεως καὶ ἡ ἀποστροφος, ὅταν ζητήται ἡ μεταθέσις τούτων παρὰ τοῦ ἀποστολέως.

Αἱ τελεῖαι αἱ τιθέμεναι πρὸς διαχωρισμὸν τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τοῦ κειμένου καὶ τούτου ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τηλεγραφημάτων δὲν διατιμῶνται.

Ἐπίσης εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται αἱ λέξεις αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν ἐπισημασίαν τοῦ τηλεγραφηματος.

ια') Τὰ ἐν τῷ κειμένῳ ἢ ὑπογραφῇ ὀνόματα πόλεων, χωρῶν, τόπων, πλατειῶν, λεωφόρων, ὁδῶν, τὰ ὀνόματα πλοίων, οἱ ὀλογράφως γραφόμενοι ἐν γένει ἀριθμοί, ὅταν τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἢ ἀριθμοὶ γράφονται ὡς μία μόνη λέξις ἀνευ ἀποστροφῆς ἢ ἐνωτικῶν σημείων.

Αἱ τοιαῦται ὁμάς λέξεις περιέχονται πλείονα τῶν 15 γραμμάτων λογίζονται ὡς δύο.

11. Τὸ ἄρθρον 31 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν νομίμων τελῶν εὐθύνεται προσωπικῶς ὁ εἰσπράξας ὑπάλληλος. Θεωροῦνται ἐν τούτοις ἀλληλεγγύως συνυπεύθυνοι καὶ δύνανται νὰ καταλογισθῶσιν, ὁ παρὰ αὐτοῦ παραλαμβανὼν τὰς εἰσπράξεις λογιστὴς ἢ ὁ ἐνεργῶν τὸν προέλεγχον τῶν τελῶν ὑπάλληλος ἢ καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ οἰκείου γραφείου, ἐὰν ὅταν διὰ τῶν ἐργειῶν ἢ παραλείψεων αὐτῶν, ἤθελον ἀπεδείχθῃ ὑπαίτιος τῆς ἐπὶ ἑλαττον εἰσπράξεως.

Ὁ καταλογισμὸς τῶν ἀνωτέρω ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου.

12. Τὸ ἄρθρον 35 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Τὰ καθαρῶς τηλεγραφικὰ τέλη, ἥτοι τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ τὰ ραδιοτηλεγραφήματα, τὰ καταρτέμενα ἢ προοριζόμενα δι' Ἑλλάδα, ὅταν αὐτὰ ἀνταλλάσσονται ἀπὸ εὐθείας μεθ' Ἑλληνικῶν πρακτικῶν σταθμῶν, λογίζονται ἐκαστὸς δι' ἀποστέλλοντος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Τ.Τ.Τ.

13. Εἰς τὸ ἄρθρον 38 προστίθεται δευτέρᾳ παράγραφος ὡς ἐξῆς:

Ἐκαστάλεπτον ἐπίσης τέλος εἰς γραμματόσημον ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης αἰτήσεως ἢ δηλώσεως πρὸς τὴν τῆλ.) κλ.) ὑπηρεσίαν ἐκ μέρους τοῦ ἀποστολέως ἢ ἀπεδέκτου τηλεγράφου καὶ ἀπερώτης εἰδικῆς διαχείριστιν τούτου.

Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις ἢ δηλώσεις περὶ ὧν προαναφέρεται τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαιτῶνται τῶν χαρτοσήμων καὶ προσθέτων.

14. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 39 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: «Πᾶσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον αἰτήσις περὶ ἐπιστροφῆς τηλεγραφικῶν τελῶν κ.λπ., ὑποβάλλομένη μετὰ τριήμερον ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ τηλεγραφηματος εἶναι ἀπαράδεκτος».

15. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 40 προστίθεται καὶ γ' ἐδάφιο, ὡς ἐξῆς:

«Τὰ παρὰ τῶν ἀνεγνωριστέων σωματοίων ἢ συντακτικῶν αἰτούμενα ἀντίγραφα τηλεγραφημάτων ἀποστέλλομένων ἐκ μέρους αὐτῶν ἢ πρὸς αὐτὰ ἀπευθυνόμενα».

16. Τὸ ἄρθρον 44 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Δι' ἑκαστον τηλεγράφημα διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ὑπαγόμενον εἰς τὰς ἀνταποκρίσεις τῆς κατηγορίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς διαλεύσεως, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως, πλὴν τῶν κατὰ λέξιν τελῶν καὶ πρόσθετοι τέλος μόνιμοι πεντήκοντα ἑκατομμύρια τοῦ φράγκου.

Τὸ τέλος τοῦτο δύνανται νὰ ἐλαττωθῇ ἢ νὰ καταργηθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Τὸ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ μόνιμον τέλος ὡς καὶ τὸ τέλος τῆς ἀποδείξεως τῆς χορηγουμένης τοῦ ἀποστολέως ἐξωτερικοῦ τηλεγραφηματος εἰσπράττονται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ κύρια τέλη τούτου.

17. Εἰς τὸ ἐδάφιο 1 τοῦ ἄρθρου 56 καὶ α' τοῦ ἄρθρου 60 προστίθεται μετὰ τὴν λέξιν: «Βασιλέως» ἡ φράσις «καὶ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας».

Ἡ προσηγορία αὕτη θεωρεῖται ὡς ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται νόμου.

Τὸ ἐδάφιο 2 τοῦ ἄρθρου 56 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τῶν κατὰ τόπους ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ὡς καὶ τῶν ἀρχηγῶν ξένων θρησκευμάτων», εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθεται τὸ κατωθὶ ἐδάφιο:

«Αἱ ὑπὸ τοῦ ταχυδρομείου συντασσόμεναι τηλεγραφικαὶ ἐπιταγαί, δι' ὧν ἐμβάζονται χρήματα πρὸς ἐξυπηρέτησιν δημοσίας ἀνάγκης».

18. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 59 λέξις «ταύτας» ἀντικαθίστάται εἰς «αὐτὰς».

19. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 60 προστίθεται καὶ ε') ἐδάφιο ὡς ἐξῆς:

«Τὰ κατ' αἰτήσιν καὶ εἰς ἑαρος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀποστέλλομενα ἐκ μέρους τηλεγραφικῶν πρακτορείων ἢ πρὸς ἐφημερίδας καὶ Τηλεγραφικὰ πρακτορεία ἀπευθυνόμενα εἰδησεολογικῆς φύσεως ἐσωτερικὰ ἢ ἐξωτερικὰ τηλεγραφηματα, ὅταν προώρισται νὰ ἐξυπηρετήσων ἐθνικὰ συμφέροντα». Ἡ δὲ τελευταία παράγραφος τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῶν ἐξῆς:

«Τὰ τέλη τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τηλεγραφημάτων καταβάλλονται ἐν τοῖς οἰκείοις Τηλεγραφείοις τοῖς μισθητοῖς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, πλὴν τῶν ἐν τῷ ε' ἐδαφίῳ ὀριζόμενων, τῶν ὁποίων τὰ τέλη καταβάλλονται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλλματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Τ.Τ.Τ.

«Δι' ἑκαστον ἀποστέλλομενον ἐπὶ πιστώσει τηλεγράφημα Τραπεζῆς ἢ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρείας Eastern εἰσπράττονται προσθέτως εἴκοσι λεπτὰ διὰ τὴν τήρησιν τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν.

20. Ἡ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 95 λέξις «κατὰ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «μετὰ».

21. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 68 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Διὰ τὰς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐγκαταστάσεις καταβάλλονται προσθέτως κατ' ἑτος, ἀσμέτως πρὸς τὴν ἀνω ἐριζομένην συνδρομὴν καὶ τὰ λοιπὰ τέλη, δραχμαὶ πέντε ἀπὸ 100 μέτρα ἢ κλάσμα αὐτῶν διὰ τὸ πέραν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τμήμα τῆς γραμμῆς. Ἐξαιροῦνται αἱ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ὑφιστάμεναι ταῦτα ἐγκαταστάσεις».

εις ἀγροτεργῶν ἰδρυμάτων κοινῆς ὠφελείας, δι' ἧς εἰσπράττονται 100 δραχμαὶ ἐτησίως ἀνὰ ἐκάστην πεντάδα χιλιομέτρων ἢ κλάσμα αὐτῆς διὰ τὸ πέραν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τιμῆμα τῆς γραμμῆς».

22. Τὸ ἄρθρον 89 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὰ τέλη συνδιαλέξεως μὴ πραγματοποιηθείσης ἐξ ὑπαίτιότητος τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἃ περιλαμβάνονται καὶ τὰ τυχόν διὰ πρόσκλησιν καταβληθέντα, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν αἰτησάμενον μὴ συνδιαλέξιν· τούτων δὲ παραμένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ἅπαντα τὰ προκαταβληθέντα τέλη κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν».

23. Ἐν τῷ ἄρθρῳ 96:

α') Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἐδαφίου 1 προστίθενται «καὶ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας».

β') Αἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 λέξεις «καὶ τῶν τούτοις ὁμοιοτάτων» ἀπαλείφονται. Αἱ δ' ἐν τῷ ἐδαφίῳ 9 λέξεις «ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας» ἀντικαθίστῶνται διὰ τῶν «Τ. Τ. Τ.».

γ') Προστίθεται καὶ 17 ἐδάφιον ὡς ἐξῆς:

«Τοῦ Προέδρου Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελέων Ἑφεσῶν».

Ἄρθρον 13.

Ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς καταβαλόντας:

1. Τὰ τέλη τῶν περὶ ὧν πραγματοποιεῖται τὸ ἄρθρον 36 τοῦ νόμου 2453 ὑπηρεσιακῶν εἰσπραξιῶν, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ περὶ οὗ ἐπρόκειτο τηλεγράφημα δὲν ἀφίκετο εἰς τὸν πρὸς ὃν ἦρον.

2. Τὰ τέλη τῆς ὑπηρεσιακῆς πρὸς ἐπανόληψιν τηλεγραφήματος εἰσπραξιῶν, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ἀρχικῶς ληφθὲν τηλεγράφημα ὑπέστη ἀλλοίωσιν ἐξ ὑπαίτιότητος τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας. Ἐπίσης ἐπιστρέφεται τὸ δι' οἰκονομικῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας εἰσπραχθὲν πρόσθετον τέλος, ἥτοι δι' εἰσπραξιῶν παραλαβῆς, ἀντιπροβολῆς, ἐπείγουσαν μεταβίβασιν κλπ., ὅταν ἡ ὑπηρεσία αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 2453 ἐπιστρέφόμενα τέλη δύνανται νὰ καταλογίζωνται εἰς βάρος τῶν ὑπαίτιων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 14.

Πᾶς τις δικαιῶται νὰ προσδιορίσῃ ἐγγράφως ὁρισμένον τρόπον ἢ ὁρισμένον πρόσωπον πρὸς ἐπιδορῆσιν, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ χρονικὴν περίοδον συνεχῆ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνόμενων τηλεγραφημάτων, ἢ νὰ ζητήσῃ ὅπως τὸ ἐπιδίδονται καθ' οἵανδήποτε ὥραν τῆς νυκτός καὶ διὰ φθάνωσι ταῦτα.

Δι' ἑκάστον ἀποδεικνύμενον ἐν τῇ σχετικῇ δηλώσει τρόπον ἐπιδόσεως κατὰ χρονικὴν περίοδον συνεχῆ προκαταβάλλονται δραχμαὶ δύο καθ' ἑξαμηνίαν. Κατ' ἐξαιρέσιν οἱ ἔχοντες διούκην Τραπεζικὸν ἢ Ἑμπορικὸν γραφεῖον, ἔδωκαν ἢ καταστήματα, ἐπιτρέπεται νὰ ζητήσωσιν ὅπως τὰ κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 τοῦ νόμου ΓΥΝΕ' (1909) ὁριζόμενας ἡμέρας ἀργίας ἀφικνούμενα τηλεγραμμάτα τῶν ἐπιδίδονται εἰς ἄλλην εἰδικὴν διεύθυνσιν.

Διὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην ἐπίδοσιν προκατεβάλλονται δραχμαὶ ἑξάκαθ' ἑξαμηνίαν.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ἀποδείξεις ἐπιστροφῆς τηληκῶν ἐν γένει τελῶν συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου. Αἱ ἀποδείξεις αὗται ὡς καὶ πᾶσα ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς τηληκῆς ὑπηρεσίας ἀποδείξεις ἐπὶ τῇ καταβολῇ τελῶν πάσης φύσεως δὲν ὑπὸκεινται εἰς πρόσθετα τέλη χαρτοσημασίσεως.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 45 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἡ λογιστικὴ τηλεγραφ. ὑπηρεσία τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ Διευθύνσεως Κεντρικῶν γραφείων, καὶ ἐν τῶν λοιπῶν, ἐκείνων, ὅν α' εἰσπράξεις ἐξ ἐσωτερικῶν τηλεγραφημάτων ὑπερβαίνουν κατὰ μέσον ὅρον τὰς τρισηλίας δραχμὰς κατὰ μῆνα διεξάγεται παρ' ἰδίου λογιστοῦ ἔργου βοήθου τηλεγραφικοῦ ἢ ἐπιστάτου.

Εἰς τὰ ἐν τῇ ἑδρᾷ Διευθύνσεως Κεντρικὰ γραφεῖα τῶν πό-

λεων πληθυσμοῦ ὑπὲρ τὰς 150 χιλιάδας κατοίκων, ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία δύναται ν' ἀνατίθεται εἰς διευθυντὴν β' τάξεως.

Ἐλλείπει κατὰ τὴν τηλεγραφικὴν ἢ ἐπιστάτου, καὶ μέχρι τοποθετήσεως τοιοῦτου, δύναται νὰ τοποθετηθῇ ὡς λογιστὴς καὶ βοηθὸς α' τάξεως.

Ἐξαιρητικῶς ἂν ὁ εἰς καὶ μόνον ὑπηρετῶν βοηθὸς α' τάξεως παρὰ γραφεῖον, οὗτος τὸ ὑποδεέστερον προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἀποκλειστικῶς ἐκ βοηθῶν, κρίνεται ἀκατάλληλος εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ ἀνάθεσις τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου.

Κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία ἀνατίθεται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ οἴκειο γραφείου.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 46 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ὁ διορίζμενος ὡς λογιστὴς, πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀναλήψεως τῆς εἰδικῆς ταύτης ὑπηρεσίας, ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν ἐφ' ἀπαξ ἢ κατὰ δόσεις ἐγγυήσεως χρηματικῆς ἢ ἐκ χρεογράφων τῶν Ἑθνικῶν δανείων, εἰς μὲν τὰ Κεντρικὰ γραφεῖα τῶν πόλεων πληθυσμοῦ ὑπὲρ τὰς 150 χιλιάδας κατοίκων ἐκ δραχμῶν τρισηλίων, εἰς τὰ γραφεῖα ὧν αἱ συνολικαὶ εἰσπράξεις ὑπερβαίνουν τὰς 15 χιλιάδας δραχμὰς κατὰ μῆνα ἐκ δραχμῶν χιλίων, εἰς πᾶσι δὲ τὰ λοιπὰ γραφεῖα ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων.

Ἡ τοιαύτη ἐγγύησις, εἴτε τὸ πρῶτον παρέχεται εἴτε πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἤδη παρασχεθείσης, ἐπιτρέπεται νὰ εἴναι καὶ κτηματικὴ, διπλασίον ὅμως ποσού, ἢ προσωπικὴ διδομένη παρ' ἄξιόχρεου προσώπου, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἐγγυήσις παρασχεθεῖσα δι' ἑτέραν διαχείρισιν ὑπηρεσίας τῶν Τ. Τ. Τ. ἢ δ' ἑλεγχος εἰσέτι δὲν ἐπεραιώθη, δύναται νὰ ἰσχύσῃ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου μέλλοντος ν' ἀναλάβῃ τὴν τηλεγραφικὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν, κατόπιν ἐγκρίρου δηλώσεως τοῦ ἐγγυοδότη.

Ἄρθρον 18.

Ἐν τοῖς τηλεγραφείοις ὧν αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐσωτερικῶν τηλεγραφημάτων δὲν ὑπερβαίνουν τὰς τρισηλίας δραχμὰς, ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία ἐνεργεῖται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ προϊστάμενου τοῦ γραφείου, μὴ ὄντος ὑποχρέου εἰς καταβολὴν ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 49 τοῦ περὶ οὗ πρόκειται νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Εἰς τοὺς διεξάγοντας τὴν τηλεγραφικὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τῶν τηλεγραφείων, ἐξαιρέσει τῶν α' τάξεως, χορηγεῖται ἀμοιβὴ 15 δραχμῶν κατὰ μῆνα διὰ ποσὸν συνολικῶν εἰσπράξεων μέχρι ἑκατὰ χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίας, προστιθεμένων δύο δραχμῶν κατὰ χιλιάδα ἢ κλάσμα αὐτῆς διὰ τὸ τυχὸν ἐπὶ πλέον ποσόν.

Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς πεντήκοντα δραχμὰς μηνιαίας, οἰκονομικῶς καὶ ἂν εἴναι τὸ ποσὸν τῶν τηλεγραφικῶν εἰσπράξεων, πλην τοῦ λογιστοῦ τῆς Τ. Τ. Τ. καὶ τῆς Διευθύνσεως Ἀντικατοικιστικῆς καὶ Κοινωνικῆς οὗτος ἢ ἀμοιβὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑκατὸν δραχμὰς μηνιαίας.

Ὅμοιαν ἀμοιβὴν ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς λαμβανόμενης ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ, ἀλλὰ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς 25 δραχμὰς μηνιαίας, παρέχεται καὶ εἰς ἕνα ἑκάστον τῶν ἐν τῷ γραφείῳ ὑπαλλήλων τῶν ἀσχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν εἰσπραξίαν τῶν Τηλητῶν.

Ἄρθρον 20.

Μέχρις ἀναλήψεως τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τακτικῶς λογιστοῦ ἢ ἐν περιπτώσει κολύμματος οἰκονομικῶς ταύτου, ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου δύναται νὰ ἀναθέσῃ προσωρινῶς τὴν διεξάγουσιν τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας εἰς ἕνα κατὰ τὴν

λον πρὸς τούτω ὑπάλληλων, λαμβάνοντα ἐν τῷ μεταξύ τὴν κα-
ναλονισμένην ἀμοιβὴν καὶ μέχρι τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Εἰς τοὺς λογιστὰς τῶν γραφείων τῆς ἡρωμένης ὑπηρεσίας,
τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις εἰς ἐσωτερικῶν τηλεγραφημάτων
δὲν υπερβαίνουν τὰς πέντε χιλιάδας δραχμὰς κατὰ μῆνα, δύ-
ναται ν' ἀνατίθεται καὶ ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπι-
ταγῶν ἢ τοῦ Ταμειουρίου ἐπὶ τῇ προσθέτῳ ἀπολήψει τῶν
νενομισμένων ἀποδοχῶν.

Οὗτοι ὅμως ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἐριζομέ-
νης διὰ τὰς ἐπιταγὰς μόνον ἐγγυήσεως, ἥτις καλύπτει τὰς
λοιπὰς διαχειρίσεις.

Ἄρθρον 22.

Ὑποθέσεις δημοσίας ὑπηρεσίας δύνανται νὰ διεξάγονται
καὶ διὰ τηλεφωνικῶν συνεννοήσεων.

Αἱ ἄρχαι αἱ δικαιοῦμεναι τοιούτων συνεννοήσεων ὀρίζονται
διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 23.

Διὰ τὰ τηλεγραφήματα τοῦ τε ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτε-
ρικοῦ γίνεται χρῆσις ἐφεξῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογίου καυνοῦνται καὶ πᾶσα
σχετικὴ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 66 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Συνδρομητῆς αἰτούμενος πρὸς χρῆσιν τοῦ καὶ δευτέρου συγ-
νοινωρίου μετὰ τοῦ τηλεφωνικοῦ κέντρου καταβάλλει προσθέ-
τως κατ' ἔτος ἐπὶ μὲν τηλεφωνικῶν συμπληγμάτων πόλεως
ὕπὲρ τὰς 30 χιλιάδας κατοίκων δραχμὰς 300 ἐπὶ δὲ τῶν
λοιπῶν δραχμὰς 200.

Οὗτος καὶ ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης ἐγκαταστάσεως ἔχει
τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα ἅτινα ἔχει καὶ ἐκ τῆς πρώτης.

Ὅσοις ζητεῖται τοιαύτη δευτερεύουσα ἐγκατάστασις ἐν κα-
ρνεϊσῶν, ξενοδοχείοις καὶ λοιποῖς ἐν τῷ ἄρθρῳ 77 καπονο-
μαζομένοις καταστήμασιν, αὕτη, ὅταν ἀφορᾷ τὴν συνδρομὴν καὶ
τὰ λοιπὰ τέλη, θεωρεῖται ὡς κυρία ἐγκατάστασις καὶ εἰσπρατ-
τονται τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα τέλη, διὰ δὲ τὴν ἄλ-
λην τὸ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἰδαρίῳ ὀριζόμενον πρόσθετον.

Μία τοιαύτη δευτερεύουσα ἐγκατάστασις δύναται νὰ συνδεθῇ
καὶ ἀπ' εὐθείας, ἀνευ τουτέστι παρεμβολῆς τοῦ κέντρου.

Ἄρθρον 25.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριζόμεναι συνέ-
πειαι διὰ τοὺς ἐκπροσθέντας καταβάλλοντας τὴν συνδρομὴν
τῶν δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς συνδρομητὰς τοῦ παρελ-
θόντος ἔτους ἐρ' ὅταν οὗτοι ἐπλήρωσαν τὴν συνδρομὴν τῶν
μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

Ἄρθρον 26.

Ἡ τηλεφωνικὴ συνδρομὴ μετὰ τῶν τυχόν συμπαραμαρτούντων
προσθέτων τελῶν τοῦ ἔτους 1923, ἀξιολογούμενη κατὰ τὸ ἐν τέ-
λει, θέλει ἰσχύει μέχρι τέλους Μαρτίου 1924, ἔκτοτε δὲ
καυνοῦνται ἡ συνδρομὴ κατὰ τὸ λογιστικὸν ἔτος, καταβαλλο-
μένη, ὅταν εἶναι ἐτήσια, ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 27.

Ἀπαντα τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα τηλεγραφικὰ
καὶ τηλεφωνικὰ τέλη δύνανται νὰ ἀξιώνονται διὰ Β. Διαταγ-
μάτων στηριζομένων ἐπὶ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου.

Ἄρθρον 28.

Κατ' ἐξίτησιν τῶν περὶ παραγραφῆς ἐν ἰσχύϊ διατάξεων
ἐπιτρέπεται, ὅπως καταβληθῶσι εἰς τὴν Ἑταιρείαν The
Hellenic Telegraph Company Ltd τὰς ἀπολήψεις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ
Διευθυντοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τῆς ἀπὸ 16) 28
Νομβρίου 1883 συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 1881
τοῦ 1881, ἐκ μεθώματος καλῶν ἀναγραφῶν εἰς τὸ χρονί-
κον διάστημα ἀπὸ τῆς 20 μέχρι καὶ τῆς 31 Ἀυγούστου 1881.

Ἄρθρον 29.

Τὰ ἄρθρα 17, 48, 50, 52, 53, 54 καὶ 67 τοῦ νόμου 2453

καὶ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1412 τοιούτου καταργοῦνται.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου καυνο-
νισθῶνται διὰ Β. Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 30.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2711 προστίθενται αἱ
λέξεις «καὶ ἀποζημιώσεων».

Ἄρθρον 31.

Εἰς τὰν νόμον 2710 προστίθεται καὶ τρίτον ἄρθρον ἔχον
ὡς ἐξῆς:

«Γὰ μὴ σταθερῶς καθορισμένα διὰ τῆς πρώτης Συμβά-
σεως τέλη ὑπολογίζονται κατὰ τὸν καθορισμὸν, δυνάμει τοῦ
προηγούμενου ἄρθρου, τῆς εἰς δραχμὰς καὶ λεπτὰ ἰσοδυναμίας
τῶν, εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον αὐτῶν, δυνάμενον καὶ νὰ μειώται
διὰ Β. Διαταγμάτων».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἑθνι-
κῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημο-
σιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελε-
σθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Τ. Τ. Τ.

Μ. Γούδας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Δ. Γούναρης

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(10)

Περὶ συνθέσεως καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Ἀνωτέρου καὶ Κα-
τωτέρου Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρ-
θρου 9 τοῦ νόμου 2920 τῆς 27 Ἰουλίου 1922 περὶ καταργή-
σεως καὶ συγχωνεύσεως θέσεων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τρε-
ποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν νόμων περὶ ὑπαλλήλων τῶν
Ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ προτά-
σει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασί-
σαμεν καὶ διατάσμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ κατὰ τὸν νόμον 1011 (1917) Συμβούλιον τῆς Οἰκο-
νομικῆς Ὑπηρεσίας, μετονομασθὲν δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς
παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2920 τῆς 27 Ἰουλίου 1922
«Ἀνωτέρου Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας» ἀποτε-
λεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς ἑπτὰ μελῶν:

α') Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

β') Ἐξ ἐνὸς Ἀντιπροέδρου ἢ Ἐλεγκτοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ
Συνεδρίου, ὀριζομένου παρὰ τοῦ Σώματος κατ' ἔτος.

γ') Ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Νομικοῦ
Συμβούλου.

δ') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων.

ε') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπω-
λίων.

ς') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διοικητικοῦ, καὶ

ζ') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Χρημικοῦ Ἐργαστηρίου.

2. Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ἡ δὲ
εἰς ὃν εἰσὶν ἀνατεθειμένα τὰ τοιαῦτα καθήκοντα, τοῦτον δὲ
ἐκτελεῖ, ἀπάντα ἡ καλούμενον ἀναπληροῦ ἐν τῇ προεδρείᾳ
τοῦ Συμβουλίου ὁ ἀρχαιότερος τῶν Διευθυντῶν, συμπληροῦται
δὲ τὸ Συμβούλιον διὰ τοῦ ἀρχαιότερου τῶν Τμηματορχῶν τοῦ
Ὑπουργείου.

3. Ο Διευθυντής του Διοικητικού έκτελει εν τῷ Συμβουλίῳ καὶ χρέη Εισηγητοῦ.

4. Ἐν περιπτώσει ἀλλεΐψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος α') οἱ Διευθυνταὶ ἀναπληροῦνται ἐν τῷ Συμβουλίῳ ὑπὸ τῶν νομίμων ἐν ταῖς οἰκείαις Διευθύνσεσιν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων, ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων παρ' αὐταῖς Τμηματορχῶν, πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διοικητικοῦ, ὃν ἀναπληροῖ ἐν τῷ Συμβουλίῳ ὁ ἀρχαιότερος Τμηματοάρχης, τῶν Τμημάτων Προσωπικοῦ, β') ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ ὁ Ἐλεγκτὴς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπὸ ἑτέρου παρὰ τοῦ Σώματος κατ' ἑτος ὀριζομένου Ἐλεγκτοῦ, καὶ γ') ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου Νομικοῦ Συμβούλου.

5. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἄνευ ψήφου ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καθ' ἑκάστον ἔτος εἰς τῶν Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, ἀναπληροῦμενος ἐν περιπτώσει προσωρινῶν κωλύματος παρ' ἑτέρου τοιούτου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου.

6. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν παρόντων πάντε τοὺλάχιστον μελῶν αὐτοῦ, ἀποτελεῖ δὲ ἰδίαν ἀρχὴν καὶ συνέρχεται προσκλήσει τοῦ Προέδρου, ὡςάκις κριθῇ παρ' αὐτοῦ ἀναγκάσιον ἢ κληθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς 1ης παραγρ. τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2920 τῆς 27 Ἰουλίου 1922 «Κατώτερον Συμβούλιον τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας» ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς ἑπτὰ τακτικῶν μελῶν.

α') Ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

β') Ἐξ ἐνὸς Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἐνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις Εἰδικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν.

γ') Ἐξ ἐνὸς Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου παρὰ τοῦ Σώματος ὀριζομένου κατ' ἔτος.

δ') Ἐκ δύο Τμηματορχῶν τοῦ Ὑπουργείου, ἐξαιρουμένων τῶν Τμηματορχῶν τοῦ Προσωπικοῦ.

ε') Ἐξ ἐνὸς Εἰσηγητοῦ τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Θεσσαροῦ, ἐπὶ τίτλῳ Τμηματοάρχου παρὰ τῆς ὁλομέλειας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ὀριζομένου κατ' ἔτος, καὶ

ς') Ἐξ ἐνὸς Πρωτοδίκου παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ὀριζομένου.

2. Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Διευθυντὴς ἢ Γενικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς, μετέχουσι δ' αὐτοῦ ὡς εἰσηγηταὶ ἄνευ ψήφου οἱ ἀρμόδιοι Τμηματοάρχαι τῶν Τμημάτων Προσωπικοῦ ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

3. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἄνευ ψήφου ὀρίζεται εἰς τῶν Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, ἀναπληροῦμενος ἐν περιπτώσει προσωρινῶν κωλύματος παρ' ἑτέρου τοιούτου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου.

4. Ὁ Πρόεδρος, τὰ ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μέλη καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ὀρίζονται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

5. Ὁ Πρόεδρος, ἄπὼν ἢ κωλύμενος, ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη παρ' ὁμοεβάθμων τῶν αὐτῶν ὑπηρεσιῶν, ὀριζομένων συγχρόνως μετὰ τῶν τακτικῶν μελῶν.

6. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν παρόντων πάντε τοὺλάχιστον μελῶν αὐτοῦ, ἀποτελεῖ δὲ ἰδίαν ἀρχὴν καὶ συνέρχεται προσκλήσει τοῦ Προέδρου, ὡςάκις κριθῇ παρ' αὐτοῦ ἀναγκάσιον ἢ κληθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ (Κατωτέρου) Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας ἐκτείνεται ἐπὶ πάντων τῶν κατωτέρων ὑπαλ-

λήλων τῆς το Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐπαρχικῶν κλάδων, τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως α' τάξεως, συμπεριλαμβανομένου.

2. Ἐν περιπτώσει συνεκδικάσεως υποθέσεων, ἀφορώσων περὶ θορυχῶς παραβάσεως πλειόνων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὑπάλληλοι βαθμοῦ ἀνωτέρου τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως, ἀρμόδιον εἶναι τὸ Ἀνώτερον Συμβούλιον τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τοὺς Εἰσηγητὰς ἑκάτερου τῶν Συμβουλίων τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας (Ἀνωτέρου καὶ Κατωτέρου) παρέχεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀμοιβὴ ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἰς ἑκάστον μηνιαίως, εἰς δὲ τοὺς Γραμματεῖς αὐτῶν τὸ ἥμισυ τῆς ἀμοιβῆς ταύτης.

2. Εἰς περιπτώσιν ἀπουσίας, ἐκ τῶν Συμβουλίων μέλους τινὸς, κατ' ἐπαρκήσιν ἐκδηλωθείσης, οὐδεμία ἀμοιβὴ παρέχεται εἰς τοῦτο διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀπουσίας του, ἢ δ' ἀμοιβὴ αὕτη δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὸν λαμβάνοντα μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις ἀναπληρωτὴν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ τῶν μὴ μονίμων μελῶν καὶ γραμματέως θητεία τῶν κατὰ τὸ παρὸν διάταγμα συγκροτηθησάντων διὰ τὸ τρέχον ἔτος Συμβουλίων λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1922.

2. Ἐφ' ὧν περιπτώσεων δὲν προῦσι τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύουσιν αἱ περὶ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας καίεναι διατάξεις.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατιθεμὴν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγοῦστου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ε. Λαδόπουλος

(11)

Περὶ ἐργασίας τελέσεως ἀγορᾶς ἐν τῷ Περσέμει
Μυλοποτάμῳ εἰς θέσιν «Πλατεῖα Περσέματος».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ψήφισμα τῆς Κοινοτῆς Ἐπιτροπῆς Περσέματος Μυλοποτάμου, τὸ ὑπ' ἀριθ. 1679 ἑγγραφον τοῦ Νομάρχου Περσέμου καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 241 ἑγγραφον τοῦ Νομογεωπόνου Περσέμου, προτάσει καὶ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες·

Ἐγκρίνομεν, ὡς καὶ ἐβδόμηδα, ἡμέραν Σάββατον, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι δύσεως τοῦ ἡλίου, πελεῖται ἀγορὰ ἐν τῷ Περσέμει Μυλοποτάμῳ, εἰς θέσιν «Πλατεῖα Περσέματος».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατιθεμὴν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὡςτις ἢ ἰσχύς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσός.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Α. Κ. Ροῦφος·

(12)

Περὶ ἀξίμου των ἐν ἰσχύι τιμολογίων τῆς Ἐταιρείας
τῶν Σιδηροδρόμων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 1358 καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 2685 καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 20 τῆς 1 Αὐγούστου ἐ. ε. ἀπόφασιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθείσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 143 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκμεταλλεύσεως τῶν Σιδηροδρόμων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, αὐξάνομεν τὰ ἐν ἰσχύι τιμολόγια τῆς Ἐταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ὡς ἑξῆς :

Α') κατὰ 5 λεπτὰ τὰ πολιτικὰ εἰσιτήρια ἀπλῆς μεταβάσεως Ἀθηνῶν Φαλῆρου καὶ τὰνάπαλιν ἤτοι ἡ α' θέσις ἀπὸ 0,60 γίνεται 0,65, ἡ γ' θέσις ἀπὸ 0,45 γίνεται 0,50.

Β') κατὰ 5 λεπτὰ τὰ πολιτικὰ εἰσιτήρια ἀπλῆς μεταβάσεως ἀπὸ Φαλῆρου εἰς Πειραιᾶ καὶ τὰνάπαλιν ἤτοι ἡ α' θέσις ἀπὸ 0,30 γίνεται 0,35, ἡ γ' θέσις ἀπὸ 0,20 γίνεται 0,25.

Γ') κατὰ 15 λεπτὰ τὰ τῆς α' θέσεως ἀπλῆς μεταβάσεως ὑπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ καὶ 10 λεπτος τοιαύτη εἰς τὰ τῆς γ' θέσεως, ἐπίσης ἀπλῆς μεταβάσεως καὶ τὰνάπαλιν, ἤτοι ἡ α' θέσις ἀπὸ 0,75 γίνεται 0,90 καὶ γ' θέσις ἀπὸ 0,60 γίνεται 0,70.

Δ') κατὰ 10 λεπτὰ τὰ μετ' ἐπανόδου εἰσιτήρια α' θέσεως ὑπ' Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον καὶ Φάληρον εἰς Πειραιᾶ καὶ 20 λεπτος τοιαύτη εἰς τὰ μετ' ἐπανόδου ἐπίσης α' θέσεως ὑπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἦτοι :

Τὰ Ἀθηνῶν-Φαλῆρου μετ' ἐπιστροφῆς α' θέσεως ἀπὸ 1,10 εἰς 1,20.

Τὰ Φαλῆρου-Πειραιῶς μετ' ἐπιστροφῆς α' θέσεως ἀπὸ 0,35 εἰς 0,45.

Τὰ Ἀθηνῶν-Πειραιῶς μετ' ἐπιστροφῆς α' θέσεως ἀπὸ 1,40 εἰς 1,60.

Ε') κατὰ 10 λεπτὰ τὰ μετ' ἐπανόδου εἰσιτήρια γ' θέσεως ὑπ' Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον Πειραιᾶ καὶ 15 λεπτος τοιαύτη εἰς τὰ ἐπίσης γ' θέσεως μετ' ἐπανόδου ὑπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, ἦτοι :

Τὰ Ἀθηνῶν-Φαλῆρου μετ' ἐπιστροφῆς γ' θέσεως ἀπὸ 0,85 εἰς 0,95.

Τὰ Φαλῆρου-Πειραιῶς μετ' ἐπιστροφῆς γ' θέσεως ἀπὸ 0,25 εἰς 0,35.

Τὰ Ἀθηνῶν-Πειραιῶς μετ' ἐπιστροφῆς γ' θέσεως ἀπὸ 1,05 εἰς 1,20.

Σ') ὅλεπτος αὔξησις τῶν ἀπλῶν στρατιωτικῶν α' θέσεως ὑπ' Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον καὶ ἀπὸ Φαλῆρου εἰς Πειραιᾶ καὶ 10 λεπτος τοιαύτη ἐπὶ τῶν τῆς α' θέσεως στρατιωτικῶν ὑπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, ἦτοι :

Τῶν Ἀθηνῶν-Φαλῆρου ἀπὸ 0,35 εἰς 0,40.

Τῶν Φαλῆρου-Πειραιῶς ἀπὸ 0,15 εἰς 0,20, καὶ

Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ἀπὸ 0,40 εἰς 0,50.

Ζ') 10 λεπτος αὔξησις τῶν μετ' ἐπανόδου στρατιωτικῶν εἰσιτηρίων α' θέσεως ὑπ' Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον καὶ ἀπὸ Φαλῆρου εἰς Πειραιᾶ καὶ 15 λεπτος τοιαύτη τῶν ἐπίσης μετ' ἐπανόδου στρατιωτικῶν εἰσιτηρίων α' θέσεως ὑπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, ἦτοι :

Ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον μετ' ἐπανόδου α' θέσεως ἀπὸ 0,65 εἰς 0,75.

Ἀπὸ Φαλῆρου εἰς Πειραιᾶ μετ' ἐπανόδου α' θέσεως ἀπὸ 0,30 εἰς 0,40.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τελεγραφικοῦ ὁδοῦ Καποδιστριαῖου ἀρ. 32.

Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ μετ' ἐπανόδου α' θέσεως ἀπὸ 0,75 εἰς 0,90, καὶ

Η') ὅλεπτος αὔξησις τῶν στρατιωτικῶν εἰσιτηρίων γ' θέσεως ὑπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ καὶ 10 λεπτος τοιαύτη τῶν μετ' ἐπιστροφῆς ὁμοίων, ἦτοι :

Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ γ' θέσεως ἀπλῆς ἀπὸ 0,30 εἰς 0,35.

Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ γ' θέσεως μετ' ἐπιστροφῆς ἀπὸ 0,55 εἰς 0,65.

Αἱ αὔξεις αὗται τῶν εἰσιτηρίων συγκοῦσι τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς Ἐταιρείας ὡς ἐκ τῆς τελευταίας ἐγκριθείσης αὔξεσεως τῶν ἀπολαῶν τοῦ προσωπικοῦ κατὰ 40 ο)ο περίπου.

Ἡ Ἐταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ κρατῇ ἴδιον λογαριασμὸν τῶν ἐκ τῶν αὔξεσεων τούτων εἰσπραξέων. Πᾶν τυχὸν πλεόνασμα δὲν διατίθεται εἰμὴ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ὡς μὴ ἀνήκον τῇ Ἐταιρείᾳ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Αὐγούστου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Ξ. Στρατηγός

(13)

Περὶ ἀξίμου τιμῆς τῶν πολιτικῶν εἰσιτηρίων τῶν
Τροχιοδρόμων Θεσσαλονίκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 1389 καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 142 πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκμεταλλεύσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ αὐξάνομεν τὴν τιμὴν τῶν πολιτικῶν εἰσιτηρίων τῶν Τροχιοδρόμων Θεσσαλονίκης, ὡς ἀκολουθῶς :

1) Γραμμῆς Ἀξιῶ Α' θέσεως ἀπὸ 0,25 εἰς 0,35. Β' θέσεως ἀπὸ 0,20 εἰς 0,30.

2) Γραμμῆς Ἐξοχῶν Α' θέσεως ἀπὸ 0,30 εἰς 0,40. Β' θέσεως ἀπὸ 0,25 εἰς 0,35.

3) Γραμμῆς συνοικισμοῦ Χερσιῶν ἀπὸ 0,10 εἰς 0,15.

4) Τὰ διαρκῆ μηνιαία εἰσιτήρια ἀπατῶν τῶν γραμμῶν ἀπὸ 28 δρ. εἰς 40.

5) Τὰ διαρκῆ μηνιαία εἰσιτήρια γραμμῆς συνοικισμοῦ Χερσιῶν ἀπὸ 8 δρ. 7 εἰς 12, καὶ

6) Τὰ τριμηνια σποδικὰ εἰσιτήρια ἀπὸ 8 δρ. 14 εἰς 25 δρ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Ξ. Στρατηγός